

ČÍSLO 2/2019 • DUBEN – KVĚTEN – ČERVEN

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

Slet čarodějnic a čarodějů – 26. dubna 2019

Hucký bombóz

Foto: Ludvík Lečbych

Foto: Robert Blahůšek

Vážení čtenáři Hluckých novin,

pokaždé, když usedám k psaní úvodníku, přemýšlím, co bych chtěla sdělit. Vždy je to o mých momentálních pocitech či zážitcích z dění v našem městě. Poslední dobou převažovalo spíše zklamání nad celospolečenským chováním, neporozuměním a mezilidskými vztahy, ale když se ohlédnu za uplynulým půlrokiem kulturního a sportovního dění v Hluku, musím konstatovat, že to nebude tak špatné. Jak jinak si vysvětlit tolik krásných akcí, které se v Hluku dějí? Jsou výsledkem snažení vás všech, kteří se sdružujete v kolektivech se společnými zájmy (rybáři, myslivci, včelaři, divadelníci, senioři, skauti apod.) a sportovními

zálibami. Svědčí to o tom, že jsme stále schopni spolu promlouvat, bavit se a přichystat něco pro druhé. Za to vám náleží velké díky.

Blíží se prázdniny a doba dovolených. Přeji vám, ať si každý odpočinete způsobem, jaký máte nejraději – aktivním sportem, poznáváním nových míst nebo také užíváním si vlastního domova v okruhu svých blízkých, na které nemáme tolik času. A pokud se budete chtít pobavit, věřím, že si vyberete z připravovaných akcí – lákavá je nabídka letního kina.

Krásné léto

Iveta Mátlová

Pozvánka na připravované akce

15. 6.	Soutěž ve vaření guláše	Myslivecká chata
15. 6.	Kung Fu Panda 3.	Městské kino
	Trabantem tam i zpět	Městské kino
20. 6.	Den hudby – koncert ZUŠ Hluk (pouze za příznivého počasí)	Park u tvrze
21. 6.	Sportovní odpoledne pro děti	Městský stadion
23. 6.	Zpěvák Slovák – přehlídka dětských zpěváků	Městské kino
14. 7.	Hudební neděle – Fragment	Park u tvrze
21. 7.	Hudební neděle – Merlin	Park u tvrze
9. – 11. 8.	Svatovavřinecké hody	
31. 8.	Z pohádky do pohádky (zábavné odpoledne pro děti)	
10. 9.	Senioři – Sňatková kancelář	Tvrz
Letní kino		
5. 7.	Pásmo pohádek (21:00), Ženy v běhu (21:30)	Park u tvrze
19. 7.	Pásmo pohádek (21:00), Noc na Karlštejně (21:30)	Park u tvrze
2. 8.	Pásmo pohádek (21:00), Rebelové (21:30)	Park u tvrze
16. 8.	Pásmo pohádek (21:00), Mamma Mia (21:30)	Park u tvrze
30. 8.	Pásmo pohádek (21:00), Šakalí léta (21:30)	Park u tvrze

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 700 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 18. 6. 2019. Uzávěrka příštího čísla je 22. srpna 2019.

Aktuálně z jednání zastupitelstva a rady města

Sportovní areál

Revitalizace sportovního areálu je již dokončena, stavba je zkolaudována a předána investorovi. V současné době chybí ještě osadit branky, což je závislé na klimatických podmínkách a dostatečné hustotě fotbalového trávníku, aby nedošlo k jeho poškození.

V nadcházejícím období čeká město Hluk nelehký úkol – staticky zajistit svah tribuny, která se rozpadla; opravit odvodnění celého areálu od dešťových vod a následně opravit zpevněné plochy. Na tyto akce nejsou v letošním roce vyčleněny finanční prostředky, investice je nutné naplánovat na příští léta.

Na revitalizaci městského sportoviště bylo vyčerpáno 26 mil. Kč s DPH bez dotace.

Slavnostní otevření je plánováno na pátek 21. 6. 2019. Součástí slavnosti bude exhibice na workoutovém hřišti. Na webových stránkách města Hluk budou podrobnosti

k slavnostnímu otevření včas zveřejněny.

Plánovanou investicí letošního roku v rámci sportovního areálu je **vybudování splaškové kanalizace** u ubytovny a fotbalových šaten. Projekt je stavebně povolen, v současnosti se připravuje výběrové řízení. Jedná se o plánovanou investici bez dotace v hodnotě cca 2 mil. Kč s DPH.

IMat

Půdní vestavba v ZŠ

Stavba je již dokončena a předána, čeká na kolaudaci. V současné době probíhá instalace nábytku a vybavení pro konektivitu a ICT technologie (informační a komunikační technologie). Jedná se o plánovanou investici s dotací ve výši 21,1 Kč s DPH.

Slavnostní otevření je plánováno na zahájení nového školního roku, na první školní den – 2. září.

Doplnění stokové sítě

Firma Centroprojekt Zlín řeší vypracování projektové dokumentace k doplnění stokové sítě v ulicích Hlavní, Kostelní, Družstevní, které jsou v havarijním stavu nebo kanalizace na některých místech chybí. Dále projekt řeší modernizaci ČOV města Hluk, aby se v budoucnu nemuselo komplikovaně řešit plnění limitů vypouštěných vod, které se neustále zpřístupňují. Na investici město v budoucnu předpokládá získání dotace.

Tvrz – zateplení památkových objektů

V letošním roce byla vydána výzva Ministerstva životního prostředí ČR na zlepšení tepelných vlastností památkových objektů. Dotace může dosáhnout až 50% uznatelných

nákladů. Projekt bude řešit výměnu zdroje tepla (kotle), rozvodů topení, výměnu výplní oken a dveří, zateplení stropu ze strany půdy.

Nyní probíhá kompletní zaměření celé budovy tvrze včetně střech. Budou následovat studie řešící, zda navržené tepelné úspory budou vyhovující pro podmínky dotace. V případě, že ano, bude zadáno vypracování projektu. Výhodou je možnost naplánování realizace investice s dotací v průběhu tří až čtyř let.

Mimo dotaci probíhá intenzivní jednání s odborem památkové péče o vybudování výtahu ve tvrzi. Jediná možnost umístění výtahu je v centrálním schodišti, což bude vyžadovat rozsáhlou úpravu schodiště, včetně přemístění sociálního zařízení pro restauraci. Sociální zařízení, skladovací prostory pro kuchyni a zázemí pro personál by se mohl přemístit do suterénu, do bývalé kotelny a uhelny. Zásobování pro restauraci i společenské oslavy se plánuje přesunout z ulice Za Zámek a do oblasti sklepních prostor. Tímto se vyřeší vjezd na nádvoří, který v budoucnu nebude povolen. Nádvoří projde revitalizací – předláždění a nebude již možné uvnitř parkovat. Počítá se i s obnovením studny na nádvoří. Všechny tyto návrhy musí ale potvrdit studie.

Parkoviště u Autopalu

Projekt je stavebně povolen, čeká se na stavební povolení pro veřejné osvětlení. Poté bude zadán projekt nového dopravního značení pro celé sídliště. Předpokládaný termín vyhlášení výběrového řízení je stanoven na letní prázdniny. Stavba bude zahájena v září, předpokládané ukončení do konce roku 2019.

Vodovod v ulici Okluková

V současné době bude zkolaudována pouze polovina vodovodu od domu č. p. 665 po dům č. p. 1479. Druhá

větev se celá přeprojektuje tak aby byl vodovod veden pod místní komunikací bezvýkopovou metodou, tzv. řízeným protlakem. Tato technologie umožní napojit i další nemovitosti, které při standardním řešení nebylo možné vést v původně navržené trase.

Rekonstrukce rozvodů vody a topení v MŠ Hluk

O letních prázdninách proběhne v Mateřské škole Hluk rekonstrukce rozvodů vody a topení. Jedná se o investici města v hodnotě cca 2,2 mil. Kč s DPH, bez dotace.

IMat

Spolupráce s VUT Brno

V rámci uvažovaného rozvoje města chceme využít potenciál mladých studentů a jejich pohledu na centrum našeho města. Za tímto účelem jsme navázali spolupráci s VUT Brno, fakultou architektury, od jejichž studentů očekáváme nové a komplexnější podněty k využití veřejných prostranství a budov v našem městě. Fakulta má s podobnými projekty zkušenosti z jiných obcí v ČR, o čemž jsme se přesvědčili přímo v Brně při prezentaci studentských prací, které se týkaly možnosti urbanistického rozvoje obce Polná na Vysočině.

Studenti začnou mapovat veřejná prostranství v Hluku na počátku října, tak se prosím nelekejte, pokud se v tomto období bude v našem městě pohybovat zvýšený počet mladých lidí. Studentům byly zadány okruhy úpravy veřejného prostoru: tvrz a její okolí s budovou staré základní školy, tvrz a její okolí bez budovy staré základní školy, Penkův statek, ubytovna u stadionu, obecní hospoda.

Věřím, že akce bude pro naši obec přínosem.

Městské koupaliště Hluk

Tak jako každým rokem se začátkem léta otevřely brány městského koupaliště a první návštěvníci mohli využít služeb tohoto zařízení. Tuto sezónu se nám kvůli nepřízní počasí začátek trochu posunul, ale nyní je již vše v plném proudu.

Přípravné práce na provoz koupaliště započaly již začátkem dubna, kdy se začalo s opravou pergoly, u které byla kompletně vyměněna dřevěná konstrukce a nainstalováno nové střešní zastínění. Kromě pergoly prošla rekonstrukcí, nebo byla zcela vyměněna také většina dětských herních prvků. Věříme, že i tentokrát budou hlučtí občané spokojeni a bazén se pro ně stane tím pravým odpočinkovým místem v parních letních dnech.

Mgr. Zdeněk Botek
místostarosta

Výstavba optického internetu v ulicích Hlavní a Boršická byla úspěšně dokončena

Vloni avizovaná výstavba optické trasy v ulici Hlavní byla na jaře letošního roku úspěšně dokončena. Díky společnosti AVONET, s.r.o., mohou obyvatelé Hluku již nyní v ulicích Hlavní a Boršická využívat opravdu vysokorychlostní optický internet a internetovou televizi s možností zpětného zhlédnutí. V současné době plánuje AVONET také vybudování optické sítě na ulici Závodní.

„Zakončení optického vlákna až u Vás doma představuje technologicky nejdokonalejší způsob internetového připojení vhodný pro běžné domácí použití i nejnáročnější aplikace. Připojení nepodléhá povětrnostním podmínkám ani rušení a do budoucna lze téměř bez omezení navyšovat jeho přenosovou kapacitu. Z těchto důvodů je také nejlepší volbou pro sledování internetové televize.“ říká Ing. Libor Blaha, ředitel výstavby sítě. *„O kvalitě připojení jsme i na základě ohlasů našich zákazníků dlouhodobě přesvědčeni, proto nabízíme od 1. 6. 2019 internet i televizi za věrnostní ceny bez nutnosti úvazku. Sami se tak můžete bez obav přesvědčit o všech výhodách, které nabízíme.“* Dodává marketingový manažer společnosti AVONET, s.r.o. Ing. Roman Majda.

Internetové služby můžete objednávat na zákaznické lince 575 575 777 nebo na adrese www.avonet.cz

**Internet v Hluku
bez úvazku
za věrnostní ceny**

www.avonet.cz

☎ 575 575 801

Informace ke spolkům a bývalým občanským sdružením

**Jste členem spolku (občanského sdružení), členem jeho orgánu nebo je ve Vašem okolí fungující spolek?
Spolkům stanoví občanský zákoník od roku 2014 určité povinnosti, které je třeba splnit.**

Občanská sdružení podle zákona o sdružování občanů jsou od 1. ledna 2014 považována za spolky podle nového občanského zákoníku. Evidence občanských sdružení dříve vedená Ministerstvem vnitra byla nahrazena na internetu dostupným spolkovým rejstříkem vedeným rejstříkovými (krajskými) soudy.

Do rejstříku se o spolku povinně zapisují zejména jeho název, sídlo, předmět činnosti a údaje o členech orgánů spolku (tj. předsedovi, členech výboru, členech kontrolní komise apod.). Kromě toho je spolek také povinen zakládat některé důležité dokumenty do sbírky listin rejstříku. Jde zejména o aktuální znění stanov, rozhodnutí o volbě člena statutárního orgánu (např. předsedy nebo člena výboru).

Smyslem vedení rejstříku je ulehčit jednání a činnost spolku a zpřístupnit veřejnosti i členům důležité informace. Spolek odpovídá za to, že jsou údaje a listiny ve spolkovém rejstříku aktuální a úplné. Zda jsou údaje náležitě zapsány v rejstříku, lze snadno ověřit na internetu: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>.

Ke změně nebo doplnění údajů ve spolkovém rejstříku je třeba podat návrh na zápis, který se podává na tzv. inteligentním formuláři, který je třeba vyplnit elektronicky na internetu. K návrhu je třeba přiložit zákonem stanovené přílohy např. stanovy, rozhodnutí o volbě statutárního orgánu. Návrh, tj. vyplněný formulář s přílohami, se podává k příslušnému rejstříkovému tj. krajskému soudu (k městskému soudu v Praze spolky se sídlem v Praze a středoečeském kraji) podle sídla spolku. Návrh lze podat elektronicky, nebo i v listinné formě (vytištěný formulář je třeba podepsat a podpis nechat ověřit). Návrh není zpoplatněn.

Podrobnější informace naleznete na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti a Portálu veřejné správy (viz užitečné odkazy níže).

Užitečné odkazy

Vyhledávání ve veřejném rejstříku – <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>

Inteligentní formulář pro návrh – <https://or.justice.cz/ias/iform/index.html?jsessionid=fcQzxJ3p2ZhP-U0NyErCy9Y?0>

Orientační seznam příloh k návrhu na zápis – https://or.justice.cz/ias/ui/download/prilohy_spolky.pdf

Přehled rejstříkových soudů – <https://or.justice.cz/ias/ui/soudy>

Způsoby založení listin do sbírky listin – <https://or.justice.cz/ias/ui/specifikaceSL>

Podání do veřejného rejstříku – <https://seznam.gov.cz/obcan/zivotni-situace/obcan-a-stat/verejne-rejstriky/podani-do-verejneho-rejstriku.html>

Zrušení spolku – <https://seznam.gov.cz/obcan/zivotni-situace/obcan-a-stat/obcanske-aktivity/zruseni-spolku.htm>

**Kontaktní osoba Mgr. Alexandra McGehee
tajemnice Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, tel.: 296 153 478**

Čištění Okluk se zúčastnilo přes 50 lidí

Velmi dobrou zprávu můžeme konstatovat po uskutečnění akce „Čištění Okluk“. Stav našeho vodního toku není, vám občanům, lhostejný a v sobotním dopoledni (27. dubna) přišlo s úklidem pomoci přes 50 dobrovolníků.

Město Hluk ve spolupráci s Povodím Moravy mělo původně v plánu uskutečnit akci o dva týdny dříve, ale kvůli nepřízní počasí musel být termín posunut. I tak byl počet účastníků velmi potěšující a všem patří za pomoc velký dík. Kromě dobrovolníků z řad občanů se na úklidu podíleli členové následujících spolků: Žarůžku, Klebetnic, Hluhočku, oddílu kuželek, basketbalu, fotbalu, florbalu, stolního tenisu, jógy, volejbalu, kulturistiky, karetního spolku Tarot, ale také rybáři, skauti a loutkové divadlo Emil.

Díky velkému nasazení a péči pomocníků bylo po dvou hodinách koryto vyčištěno a následovala zasloužená odměna v podobě opečeného špekáčku u kurtů.

Město Hluk plánuje zařadit čištění Okluk mezi pravidelné akce, neboť kromě úklidu koryta potoka měla akce – především pro děti – výchovný charakter. Samozřejmě ideální by bylo, kdyby si z Okluk nikdo nedělal odpadkový koš, jediné tak by nebylo co čistit. Ale toto skromné přání je bohužel zatím hudbou budoucnosti.

Mgr. Zdeněk Boteck, místostarosta

Kulturní život v Hluku

Vážení čtenáři, kulturní život v našem městě je opravdu bohatý. Svědčí o tom uskutečněné i plánované akce.

Nejprve bych vás rád seznámil s akcemi, které v posledním období proběhly, ve druhé části vám pak představím program událostí, na které se naopak můžete v nadcházejících měsících těšit.

Nejdříve bych se chtěl zmínit o obnovení provozu Městského kina. Spuštění jsme začali chystat na začátku tohoto roku a v polovině března pak nadešel čas, kdy jsme mohli zahájit první produkci. Podle prvních reakcí to vypadá, že si kino najde své publikum, neboť při většině filmů byl sál slušně zaplněn a na film *Bohemian Rhapsody* bylo dokonce vyprodáno. V kině promítáme vždy jednou za měsíc v sobotu, kdy je odpoledne na programu dětské představení a v podvečerních hodinách je poté promítán film pro dospělé publikum.

Tradičně krásnou akcí bylo velikonoční pásmo „Malované vajíčko na červené šňůrce“, které proběhlo druhou dubnovou nedělí na památkových domcích. Děti si zde mohly zkusit uplést žilu, vymalovat kraslice nebo vyrobit

bánovského ochotnického spolku, který se svou komedií *Biomatka* sklídl u hluckého publika velký úspěch.

V prvním červnovém víkendu se na celém Slovácku otevřely dveře památkových domků v rámci akce „Víkend památkových domků“ a ani naše památkové domky na Rajčovní nezůstaly pozadu. Desítky návštěvníků obdivovaly jejich starobylou krásu.

Další červnový víkend předvedli hluckí ochotníci z divadla Bumbác, jak to vypadá v pravěku. Premiérou hry „U nás v pravěku“ beznadějně vyprodali obě představení.

Kromě výše zmíněných událostí proběhla současně také řada dalších krásných akcí, na jejichž veškerý popis bych však potřeboval celé jedno vydání Hluckých novin. Proto bych rád nyní přešel k tomu, co nás čeká, a představil vám alespoň hlavní akce, které jsme pro vás na nejbližší dny připravili a na které bych vás chtěl srdečně pozvat.

Ve čtvrtek 20. 6. oslavíme v parku u tvrze Den hudby, v rámci kterého předvedou svá vystoupení děti ze ZUŠ Hluk.

Ve stejný týden, v neděli 23. 6., se v městském kině uskuteční soutěž „Zpěváček Slovácka“. Tuto akci si jistě nenechte ujít, neboť se zde představí nejlepší mladé pěvecké naděje z našeho regionu.

Výčet hlavních akcí zakončím pozvánkou do letního kina. Jako malou omluvku za původně plánovaný a neodvysílaný film „Ženy v běhu“ uvedeme tuto komedii jako start letního kina v pátek 5. 7. Promítat se bude od 21.30 v parku u tvrze, vstupné bude dobrovolné. Přehled všech plánovaných akcí najdete na str. 3.

Mgr. Zdeněk Botek, místostarosta

Foto: Lukáš Baroň

tradiční velikonoční výrobky. Pro rodiče byla připravena zajímavá vystoupení dětských folklorních souborů a pro všechny pak bylo přichystáno vynikající místní občerstvení – chléb se škvarežinou.

Především pro pány byl velmi zajímavou akcí v pořadí již 13. velikonoční košt slivovice. Tento rok se šampion vybíral z více než 300 vzorků, takže bylo co ochutnávat. Celkovou skvělou atmosféru doplnili doprovázející dětský soubor Žarůžek a cimbálová muzika Babica. Tímto bych chtěl poděkovat hlavnímu organizátorovi panu Ladislavu Sovišovi a celému mužskému sboru za povedenou organizaci akce.

Jednou z největších přehlídek dětských cimbálových muzik v našem kraji je „Hucký bombóz“, který na konci dubna pravidelně pořádá Základní umělecká škola Hluk v čele s hlavním organizátorem panem Františkem Říhou. Vystoupení dětských cimbálových muzik ze Starého Města, Uherského Ostrohu, Velké nad Veličkou, Veselí nad Moravou a Hluku zaplnilo sál kina do posledního místa a společně s hluckými Klebetnicemi, které se tradičně proměnily v čarodějnice, zanechalo v divácích velký dojem.

Zcela zaplněn, a to dokonce dvakrát během jednoho dne, byl sál městského kina při divadelním představení

Malované vajíčko na červeněj šňůrce

Na 14. duben letos připadla Květná neděle a památkové domky, tak jako každý rok v tento den, přivítaly desítky návštěvníků, kteří si nenechali ujít Malované vajíčko na červeněj šňůrce. I když se letos Velikonoce konaly později a my jsme se těšili na jarní počasí, až do poslední chvíle nás trápila nejistota ze studeného a deštivého počasí. Naštěstí vše se v pravou chvíli obrátilo a už od začátku akce se na nás usmívalo sluníčko.

Odpoledne na domcích zahájily dětské folklorní soubory Košuláček a Hluhoček, které nám předvedly svá jarní a velikonoční vystoupení. Doprovod zajistila cimbálová muzika při ZUŠ Hluk. Po vystoupení na návštěvníky čekal další program – chlapci, tatínkové a dědečkové si mohli uplést žilu, na děti čekalo zdobení perníků, malování vajíček voskovkami nebo si mohly vytvořit krásný velikonoční

výrobek v dílničkách. Do toho všeho voněla škvařenina z devadesáti vajec, kterou mohl ochutnat každý návštěvník. Příjemná atmosféra provázela celé odpoledne a myslím si, že všichni odcházeli domů spokojeni a v dobré náladě.

Děkujeme městu Hluk, které je tradičním sponzorem akce, všem organizátorům, kteří přípravě věnovali svůj čas i energii, a také vedoucím vystupujících souborů a cimbálové muziky. Zvláštní poděkování patří paní Martě Dohnalové, která nám každoročně zajišťuje proutky na pletení žil.

Iveta Remeňová
Foto: Lukáš Baroň

Hlucký folklor ve Znojmě

Na jedenáctý ročník festivalu vína VOC Znojmo (vína originální certifikace), který se konal ve středu 8. května, přijaly pozvání hlucké folklorní soubory a sbory. Ženský sbor Klebetnice, cimbálová muzika Ženičky a folklorní soubor Okluky se staly součástí bohatého programu festivalu, který je označován za den vína, gastronomie a folkloru. Svým vystoupením zaujaly početné publikum.

Dětský folklor na jízdě králů ve Vlčnově

Folklorní soubor Žarůžek spolu s Cimbálovou muzikou ZUŠ Hluk reprezentoval město Hluk na letošní jízdě králů ve Vlčnově. Děti vystoupily v jamě – přírodním amfiteátru a poté se zúčastnily průvodu krojovaných.

IMat

Foto: Martin Křížan

Výstava svatebních fotografií

Výstavou svatebních fotografií si návštěvníci připomněli, že máj, je lásky čas. Poděkování náleží všem, kteří zapůjčili své fotografie a rovněž paní Michaelae Habartové za slavnostní aranžmá.

Výstava svatebních fotografií v Obecní restauraci je prodloužena do konce června.

Otevřeno každou neděli od 14:00 do 18:00.

IMat

Jubileum Dolňáckých slavností

V polovině května jsme si připomněli 60. výročí vzniku Dolňáckých slavností.

První Dolňácké slavnosti se uskutečnily ve dnech 16. a 17. května 1959 a byli prvními folkloristickými slavnostmi v Hluku. Uskutečnily se na novém stadionu v Kaštanci pod patronací místního národního výboru, Osvětové besedy a Výboru pro opravu hlucké tvrze, jehož duší byl učitel a výtvarník Dominik Černý. Pořadatelé slavností našli tehdy významnou oporu také v osobě Josefa Kašpary, pozdějšího předsedy MNV. Ke zdaru slavností přispěl i folklorní soubor Hradišťan, jak provedením „Zbojnické noci“ a vystoupením v neděli, tak i návrhem scény a organizační pomocí vedoucího Hradišťanu Jaroslava Staňka. Hlavním dnem prvních Dolňáckých slavností byla neděle, kdy Hluk ožil jízdou králů i krojovaným průvodem.

Na stadionu pak vystoupily v odpoledním programu soubory z Hluku (ZK Autopal a osmileté střední školy), z Dolního Němčí, Boršic, Starého Města, Kunovic a Uherského Hradiště. V programu tehdy také účinkoval populární vypravěč Vašek Mlýnek z Kuželova. Více než 6000 návštěvníků ukázalo, že velký zájem o slavnosti lidové kultury si vyžádá jejich další pořádání. Proto Hlučané připravili druhé Dolňácké slavnosti v roce 1960, jejichž součástí bylo odhalení pamětní desky plukovníku Jaroslavu Dostálovi, hluckému rodáku a hrdinovi 2. světové války, jehož jménem byl nazván nový stadion v Kaštanci.

Následovaly další ročníky: 1961, 1962. Pro zaneprázdnění pracemi na obnově tvrze rozhoduje se komise uspořádat další ročník až v roce 1965, při jejím slavnostním otevření. Tímto ročníkem zaniká Výbor pro obnovu tvrze a část členů spolu s dalšími novými vytváří „Výbor Dolňáckých slavností“, který rozhodl o pořádání slavností v tříletých, výjimečně dvouletých obdobích. Následující ročníky 1968, 1970 (Hluk povýšen

na město), 1973, 1975 a desáté 1978, další v pořadí 1981, 1984, 1987, 1990, 1993, 1996, 1999, 2002, 2005 a 20. ročník 2008, dále 2011, 2014, 2017.

Naše krátká vzpomínka není jen exkurzí do minulosti vzniku této jedinečné slavnosti, ale také poděkováním za uchování toho nejcennějšího, co v Hluku máme – tradic, které nám ukazují, odkud pocházíme, kam patříme. S úctou vzhlížíme ke kulturnímu bohatství a moudrosti našich předků a pokusíme se jejich poselství předávat dalším generacím.

Z knihy J. Jančáře Hluk, nejmladší městečko Slovácka vybrala IMat.

D. Černý: Jízda králů v Hluku, orig. olej z r. 1937

PRVNÍ DOLŇÁCKÉ SLAVNOSTI V HLUKU

Uherskohradištské Dolňácko je oblastí bohatou na lidové umění. V minulosti bylo kulturně velmi rozvinutou a také oblastí oddávající nájemním cizím válečným hrdinům, ale i oddávající některým vesnicem husary vstoupit tomuto kraji zvláštní boje, který se projevuje již v samé fci. v písních, v tanci i v celém svém životě.

Vesnice kolem Uherského Hradiště mají také několik typů krojů, některé dle staré vlny a také dle staré písní, které svým charakterem se často dostávají folklorních oblastí vlněných i západních. V tomto kroji, kterým je tradiční Dolňácko se převládá nedílná součást lidových skanek a písní, ale i sám bohatý a krásný život národního lidu vytvořil charakter písní tanci a lidové hudby.

Hluk je typickou vesnicí Uherskohradištského Dolňácka, která ještě i dnes žije z bohaté lidové tradice. Slavnosti jsou všichni starší zpívají a tančí, kteří ještě na slavnostech vystoupí. Jedině budeme mluvit jejich jmény, když budou, že zpívají proto, abyžom my mladší si uvědomili a kterého bohatství jsme vylíčili a jako písně se třeba zpívá.

Život se mění a naše vesnice dostává novou tvář. Hluk před sto lety a dnes, to je velký rozdíl. Když jízda po naší chlapci na koních, dnes na motorcích. V dnešní době vyjeli na koních proto, aby odslavili svůj mladý život a vytrvali Vše a jeze 1937.

Chť, aby naše slavnosti obdržely v ústě již dříve, to je velký úkol. Budeme šťastni, když všichni Dolňáčtí, Dolňáčtí, Slavnostní, Kunovští, ale hlavně Hlučané si mladší si uvědomí, jako bohatství svého života žije v hlukách, v arších i v truhlách na našem Dolňácku. Život je také písní a tancem, ale bez všech těch vulgarizujících tendencí, které často přinášejí současná, taneční hudba směřovaná se sápe, která může být odvážná od pravdy a od zdravého lidového projevu. Když letosní slavnosti spíná to první naše písně, žije v prvních letech vytvořte i nové písně a tance, odslavují naši krásnou vstří a náš nový život.

Jaroslav Staňka, vedoucí souboru Hradišťan.

Jízda králů Hluk v knižní edici Do kapsy i na výstavě For horse

Přípravy na další ročník Dolňáckých slavností již pomalu plynou, stejně jako prezentace hlucké jízdy králů v roce 2020.

Starosta Martin Křížan pokřtil spolu s Ivetou Mátlou v dubnu na pražském výstavišti reprezentativní **mini publikaci Jízda králů Hluk**, kterou vydalo nakladatelství Foto & nakladatelství Dalibor Gregor v edici Do kapsy.

Snahou hlucké publikace je seznámit s průběhem jízdy králů v Hluku. Obsahuje proto podrobný popis tohoto obyčeje včetně výstižných vyvolávek. Celobarevná publikace zahrnuje fotografie Dalibora Gregora z jízdy králů v roce 2017.

Kniha byla pokřtěna v rámci veletrhu For horse, kde také probíhala výstava „Jízda králů – hrdost, úcta, tradice“ autora Dalibora Gregora, který prezentoval své fotografie z jízdy králů v Hluku, Kunovicích, Skoronicích a Vlčnově nafocených v letech 2016–2017. Výstavu fotografií doplnila živá prezentace jízdy králů z Kunovic a Vlčnova v podobě výroby růžiček.

Výstava sklídila velký úspěch nejen u návštěvníků, ale obdržela cenu veletrhu For horse za vynikající reprezentaci kulturního dědictví.

Mini publikaci Jízda králů Hluk je možné zakoupit v Informačním centru města Hluk za 120 Kč.

Přední český profesionální fotograf koní před čtyřmi lety zahájil projekt s focením koní ve vztahu k jízdě králů. Nejdříve, v roce 2016, vydal soubornou celobarevnou publikaci Koně pro krále, která pojednává o starobylém obyčeji a stručně představuje jízdy králů v jednotlivých obcích – Hluku, Kunovicích, Skoronicích, Vlčnově a některých obcích na Hané. Jeho snahou bylo uspořádat putovní výstavu, která by široké veřejnosti představila tento lidový obyčej a vydat mini publikace z jednotlivých jízd králů, které jsou zapsány na Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva (UNESCO). Jeho předsevzetí se mu v dubnu na pražském výstavišti splnila. Spolu s hluckou jízdou králů byla pokřtěna i mini publikace pojednávající o vlčnovské jízdě králů. Výstava z Prahy putovala na Slovensko do Topolčianek, kde získala čestné uznání během své prezentace v Národnom žrebčine Topolčianky. Od července ji bude možné zhlédnout v Městském muzeu a galerii v Lomnici nad Popelkou.

IMat, Foto: Dalibor Gregor

Radovan Říha a jeho pedagogické umění

Každoročně Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy ČR vyhlašuje soutěže základních uměleckých škol ČR pro různé umělecké obory a nástrojové obsazení. Soutěže se konají vždy s tříletým opakujícím se cyklem a jsou organizovány formou postupových kol, kterými jsou školní, okresní, krajská a ústřední kola.

Pro letošní školní rok byla vyhlášena soutěž ve hře na elektronické klávesové nástroje, do které jsme nominovali z hlucké ZUŠky čtyři žáky pana učitele Radovana Říhy, kteří se v měsíci dubnu a květnu srovnávali s konkurencí. V nejnižší 0. kategorii (do 8 let) školu reprezentoval Benjamin Fonai, ve III. kategorii (do 11 let) jsme měli dva zástupce, Filipa Blahu a Jana Kadlčka, do V. kategorie (do 13 let) byla přihlášena Lenka Mitáčková.

Účast v soutěži je podmíněna nejen uměleckými schopnostmi a pílí samotných žáků, ale především důslednou, svědomitou a promyšlenou přípravou učitele, který na sebe klade nelehký úkol.

Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN) je specifická sama o sobě. Na rozdíl od jiných klasických hudebních nástrojů nejde použít notový materiál formou „tady máš noty a hraj“, ve kterém je, co se týká hudebního obsahu a dynamiky, téměř vše obsaženo. Úroveň a kvalita hry na EKN je velmi ovlivněna vyučujícím, který nejenže vybaví žáky po manuální stránce ovládání nástroje, ale musí repertoár nachystat a zajímavě ho zaranžovat. Musím říct, že v obojím je Radovan Říha mistr, za což hovoří samy za sebe úspěchy v soutěžích, a to nejen v letošním roce.

Všichni čtyři jeho žáci získali v okresním kole 1. místa s postupem do krajského kola. Benjamin Fonai navíc získal

cenu absolutního vítěze a Radovan Říha zvláštní cenu poroty za tvůrčí umělecký přístup.

V krajském kole byla situace obdobná, všichni hluční muzikanti si odvezli 1. místa s postupem do ústředního kola. Benjamin Fonai byl opět vyhlášen absolutním vítězem soutěže a Radovan Říha si převzal ocenění za pedagogické vedení.

Vítězové krajských kol z celé ČR se rozjeli dne 23. května do hanáckých Athén, do Kroměříže, aby poměřili své výkony v ústředním kole. V silné konkurenci žáci Radovana Říhy obstáli skvěle. Filip Blaha a Jan Kadlček získali krásná 3. místa a Benjamin Fonai a Lenka Mitáčková dosáhli na ceny nejvyšší a domů přivezli 1. místa. Všem soutěžícím gratuluji.

Z pozice ředitele školy je mi velkou ctí a jsem za to rád, že mám v pedagogickém kolektivu takovou persónu, kterou Radovan Říha bezpochyby je.

Dovoluji si Radkovi i touto formou poděkovat a přeji mu i nadále spoustu pedagogického elánu a nevšedních tvůrčích nápadů.

Díky Radku!

Radim Havlíček, ředitel ZUŠ
Foto: Robert Blahůšek

Včelařský spolek oslavil 100 let

Úctyhodných sto let od svého vzniku si v sobotu 25. května připomněl spolek hluckých včelařů. Současní členové, kterých je 35, se sešli na Byčíně, aby zavzpomínali na historii spolku a kulaté jubileum řádně oslavili. Pozvání přijali i zástupce okresního výboru včelařů Jan Weiser, Karel Hladiš a Jaroslav Bartoň. Všichni nejdříve minutou ticha vzpomněli na své zemřelé členy a kamarády, poté předseda spolku pan Bohumil Šesták seznámil přítomné s historií spolku.

Za dlouholetou práci ve včelařství byl oceněn Mgr. Jozef Rondoš, který přijal od předsedy uherskohradištské organizace Karla Hladiše Čestné uznání a medaili v podobě včelí plástve.

Při oslavách nechyběla ani přednáška pana Plachého Co je med? Cukr nebo med? pojednávající o významu medu a včelích produktech.

O historii spolku se dovídáme z kroniky, která popisuje spolkový život hluckých včelařů od roku 1919. Dne 30. listopadu založili včelaři z Hluku a okolních obcí – Dolního Němčí, Boršice u Blatnice, Slavkova a Blatničky – včelařský spolek. Prvním předsedou spolku byl rolník Jan Mitáček z Hluku (č. p. 67) a jednatelem pan učitel Filip Pittner z Dolního Němčí.

U zrodu spolku stál také pan Ferdinand Herud, který působil jako hospodářský správce na knížecím velkostatku Hluk.

Spolek měl od počátku demokratický charakter a sdružoval 13 členů z obcí Hluk, Dolní Němčí a Boršice u Blatnice, kteří chovali 130 včelstev. Schůze se střídaly v jednotlivých obcích, pečlivě se psaly takzvané protokoly o všem, co se dělo.

V kronice se tak dovídáme že: „ve 30. letech včelaři sháněli lis na výrobu mezistěn z vlastního vosku. Zkoušeli vyrábět medovinu, pro včelí pastvu každoročně vysazovali nějaké plodiny a keře – třeba akát, zlatobýl a svazenu. Každoročně pořádali kurz pečení medového pečiva. Prodejem výrobků na různých akcích si přispívali do pokladny. V roce 1937 oznámil slovenský časopis Včelař stávkou cukrovaru. Právě tento rok měli včelaři velice málo medu. Začala výstavba cukrovaru v Novém Městě na Moravě a Slovensko se uzavřelo. Situace byla kritická, všichni včelaři museli odevzdávat přebytečný med a vosk zemské sběrně. Na včelstvo dostali 5 kg cukru. Pro spolek objednali vařák na vosk.

V roce 1947 vyšel zákon nařizující rozpuštění spolku, který nemá 40 členů. Tehdejší předseda obešel okolní obce, aby získal nové členy, podařilo se posílit základnu a organizace tak byla zachráněna.

V 50. letech bylo málo cukru a kraj nařídil včelařům, aby na zimní krmení použili zavičkováný med v rámcích. Začaly se aplikovat postřiky, které ničily některé nektarodárné rostliny, např. ohnící. K 15. výročí osvobození naší vlasti pořádali ples, kde taky prodávali med a medové perníky připravené podle vyhlášené brněnské receptury.

V 60. letech jezdili každoročně na zájezdy, které organizovali. V těchto letech měl spolek 50 členů, kteří chovali 372 včelstev. Za rok probíhalo až 10 schůzí, kde se řešila přijatá pošta. Návštěvnost byla vždy v hojném počtu. Včelařů přibývalo, proto na nekvalitních půdách proběhla velká výsadba medonosných stromů a rostlin.

V 70. letech začali využívat k chovu matky Kraňky. Družstvo si pořídilo pojízdný včelín a začali kočovat k plodinám. Svaz měl 52 členů, kteří chovali 447 včelstev.

V 80. letech trápily včelaře nemoci včel. Na přednášky o léčení včel se jezdilo až do Rosic. Vzniká svépomocné včelské družstvo Včelpo. Na Slovensku se začíná objevovat Varoa. Z tohoto důvodu byl vydán zákaz kočování k plodinám a dovoz matek. Za rok uhynulo 50 tisíc včelstev na Varou. Začíná plošné vyšetření včel. Někteří včelaři chtěli nakažené včelstvo zničit. V JZD se začíná sádit řepka olejka, která je medonosná.

Začátkem 90. let hluckí včelaři zakoupili traktor Zetor na přesun kočovných vozů. Organizace měla 25 členů, z toho 12 z Bošic, kteří chovali 394 včelstev včetně JZD. Pro naši organizaci byl vybrán jeden člen jako zdravotní referent a jeden na kurz prohlížeče včelstev. Pořizuje se Aerosolový vyvíječ.

Koncem 90. let přišli páni Josef Albert a Petr Pavelka s iniciativou omladit členskou základnu. Zakoupili dva nástavkové úly a kočovný vůz a požádali členku spolku paní učitelku Marii Galdovou o zřízení a vedení včelařského kroužku na Základní škole Hluk. Té se podařilo nadchnout pro poznávání života včel řadu žáků. Velkým úspěchem v jejich činnosti bylo vítězství v okresním kole soutěže Zlatá včela a druhé místo v kole krajském. Práce včelařského kroužku ukončil pak odchod stávajících členů kroužku ze školy po absolvování školní docházky.

Záznam o dění ve včelařském spolku nezahrnuje dobu dvaceti let.

V průběhu let se ve vedení organizace, která již byla organizována nejprve pod Československým svazem včelařů a od rozdělení Československa v Českém svazu včelařů, vystřídal několik významných osobností města Hluk. V sedmdesátých letech předsedal spolku MUDr. Miroslav Veselý a jednatelem postupně byli pan Alois Omelka a pan Josef Albert, kteří byli v pozdějších letech vystřídáni předsedou, panem Janem Machalou, Petrem Pavelkou a jednatelem, panem učitelem Mgr. Jozefem Rondošem.

Od roku 2010 je předsedou pan Bohumil Šesták a jednatelem pan Milan Ježek. Spolek pořádá pravidelně výstavy nejen v rámci Dolňáckých slavností, ale také ve spolupráci se spolkem hluckých zahrádkářů. Každoročně organizují mši svatou za včelaře, dar zdraví a dobrou úrodu. Na brigádách vysazují medonosné a okrasné dřeviny. Snaží se pořádat přednášky. Organizace však řeší také věci méně radostné. K těm patří především prevence nemocí, především varroázy. Díky pravidelnému léčení včel a jejich monitoringu mají dobré výsledky. Další problémem je plošná výsadba řepky. V dřívějších dobách byla tato plodina pro včely medonosná, v současné době tomu tak není. Více než nemoci včel, na které již znají včelaři lék, je trápí postřiky velkých družstev, ale také drobných zemědělců a zahrádkářů. Zatímco velká družstva včelařským spolkům dopředu hlásí plošné postřiky, drobní zemědělci a zahrádkáři tak činí bez ohledu na denní letovou aktivitu včel. Nejen hluckým včelařům by velmi pomohlo, kdyby plošné stříkání na zahrádkách a polích probíhalo navečer nebo brzy ráno, kdy včely tolik nelétají. Tato prosba se zdá být malicherná, její význam si pak mnozí uvědomí, až nebudou opylené stromy a nebude úroda.

V letošním roce bude nad bývalou zahrádkářskou kolonií nad Sádka vyasazen, jakmile klimatické podmínky dovolí, nektarový (medonosný) pás.

V současné době sdružuje organizace celkem 35 včelařů, a to z Hluku a několik včelařů je z obce Boršice u Blatnice. Včelaři chovají celkem 434 včelstev.

Nejstarším členem byl dlouhá léta pan Jan Dohnala (ročník 1927), který se ze zdravotních důvodů již nemůže

Zdroj: Internet

včelaření věnovat. V současné době je nejstarším registrovaným členem Mgr. Jozef Rondoš, nejmladším pak Martin Řeháček z Hluku.

Jubileum, které hlučtí včelaři slaví, je úctyhodné, protože 100 let je doba mnohem delší, než průměrný lidský život. Z toho tedy vyplývá, že se naše dění a vše, co s ním je spojené, rozvíjí, vytváří i přenáší z generace na generaci. Včelařství je poezie hospodářství, nejspíš to platí: v medu a včelích produktech je zkoncentrované vše nejlepší, nejsladší a nejzdravější, co nám mohou nabídnout rostliny na polích, sadech i ve volné přírodě.

Bohumil Šesták, předseda včelařů
Foto: Lukáš Baroň

Nahlédnutí do mateřské školy

Blížící se konec školního roku je jako každoročně naplněn spoustou akcí, zábav a aktivit. V březnu jsme společně celá mateřská škola přivítali jaro. Zima byla dlouhá, a tak jsme ji zahnali hozením Moreny do potoka a zazpívali si společně spoustu jarních písniček. Děti se poté vydaly na procházku, kde měly plnit spoustu jarních úkolů (např. najdi první jarní květinu, poslouchej ptačí zpěv atd.). Duben je Měsíc knihy, nemohli jsme tedy vynechat návštěvu místní knihovny. Děti se v knihovně seznámily s prostory, s paní knihovnicí a s tím, jak to v knihovně chodí. Potom už si děti mohly samy nějakou knížku nebo časopis vybrat a prohlédnout. 9. 4. jsme si udělali krásnou vycházku do městského kina, kde nás čekalo krásné divadelní představení od divadla Emil. V dubnu jsme společně v MŠ oslavili Den Země. Na školní zahradě nás čekal „Papíreček s Plastáčkem“, kteří nám oznámili, že naše Země má svátek. Povíдали jsme si o tom, jak se můžeme starat o naši Zemi. Děti si zopakovaly, do kterých kontejnerů dáváme odpad, a na zahradě plnily spoustu úkolů. Poté jsme si při vycházce všímali, co do přírody nepatří, a sbírali odpad do pytlů. Dne 2. 5. jsme se fotili a také proběhla akce s názvem „S knihami se kamarádím“. Jednalo se o společné posezení s rodiči a prarodiči dětí z 5. třídy. Akce byla zaměřena na práci s knihou a pohádkou. Aktivně se zapojili také rodiče dětí, kteří četli krátké úryvky z oblíbených knih dětí. Druhý týden v květnu jsme navštívili Selský dům v Kněždubě, kde měla každá třída svůj výukový program. Děti se seznámily s dřívějším způsobem života lidí na vesnici. Mnozí poprvé viděli zajímavé prostory tehdejšího stavení, historické předměty, ale také živá domácí zvířátka. Na vlastní kůži si vyzkoušely načerpat vodu ze studny, prát prádlo na valše, nosit seno dobytku, výrobu domácích nudlí a také poznaly tehdejší vyučování, např. psaní husím brkem. Dozvěděly se informace o domácích zvířatech. Domů se vracely se zajímavými zážitky.

V úterý 7. května k nám do MŠ přijelo divadlo Barborka. Ve dnech 9. 5. a 10. 5. jsme přivítali 42 dětí, které přišly k zápisu do MŠ. Vzhledem k tomu, že dětí, které přišly k zápisu, je více, než je možné přijmout do mateřské školy na Družstevní, zvažujeme otevření odloučeného pracoviště na náměstí.

Den pohybu pro zdraví – tak se jmenovala akce, na kterou se vydaly děti navštěvující kroužek „Tenis v MŠ“. Součástí programu byl i vstup zdarma na „Človíkovu stezku aneb Jak vznikl sport“, skládající se z naučné části o historii sportu a z části interaktivní v podobě dřevěného hřiště, kde si děti taktéž vyzkoušely svou základní pohybovou zdatnost.

V měsíci květnu jsme oslavili Den matek. Tak jako každý rok, potěšily děti maminky svým vystoupením plným písní, básní, tanečků a dramatizací pohádek. Maminky si odnesly domů spoustu krásných dárečků. V pondělí 20. 5. jsme s dětmi vyrazili do ZOO Lešná a KovoZoo. Děti z 1. a 3. třídy jely do KovoZoo a děti z 2., 4. a 5. třídy navštívily ZOO ve Zlíně. Počasí nám přálo a z výletu jsme si všichni přivezli spoustu krásných zážitků. Velkým lákadlem byla pro děti zátoka rejnoků. Děti si rejnoky mohly pohladit a sledovat jejich krmení krevetami.

V týdnu od 20. do 31. května proběhla v MŠ sportovní olympiáda, kde si děti vzájemně poměřily své dovednosti v atletických disciplínách. Za svou snahu byly děti odměněny jako opravdoví sportovci medailí a diplomem. Ti nejlepší sportovci ze 4. a 5. třídy pojedou reprezentovat naši

mateřskou školu na sportovní hry do Uherského Hradiště.

Ve středu 22. 5. nás navštívil Viktor s představením Písníčka je lék. Hudební představení se dětem velmi líbilo.

24. května se mohli rodiče dětí navštěvující předplavecký výcvik jet podívat na svoje plaváčky v akci. Rodiče byli překvapeni, jaké mají doma plaváčky.

Ve středu 29. 5. se děti z 5. třídy zúčastnily plavecké soutěže s názvem „Dobrodružná cesta Žabky Žofky“ v Aquaparku Delfín v Uherském Brodě. Děti musely zvládnout 3 disciplíny (lovení předmětu, přeběhnout most a splývání ve vodě).

I letos se děti velmi těšily na dopoledne s hasiči, kteří do MŠ přijeli v pátek 31. 5. Návík evakuace a ukázka požárního zásahu byly pro děti jistě nezapomenutelným zážitkem. Vyvrcholením tohoto dne byl táborák a hry s hasiči.

Další očekávanou událostí byla oslava Dne dětí na školní zahradě, kdy paní učitelky z mateřské školy (Veronika Zimčíková, Jana Bartošová a Sabina Jurásková) zahrály pro děti divadlo s názvem Pat a Mat. Děti po krásném

představení dostaly na osvěžení zmrzlinu.

V úterý 4. 6. jsme vyslali šestičlenné zdatné družstvo na sportovní hry dětí do Uherského Hradiště. Na atletickém stadionu byla opravdu ta pravá sportovní atmosféra.

4. 6. si také užívaly děti v MŠ na diskotéce, která byla na zahradě mateřské školy.

Další zajímavá akce proběhla v pátek 7. 6. na stadionu v Dolním Němčí. Ten den se tu přátelsky utkalo několik družstev „fotbalistů“ z okolních MŠ.

A co nás ještě čeká? Slavnostní rozloučení s našimi předškoláky, které proběhlo 17. června na hlucké tvrzi. Budoucím školáčkům přejeme ve škole i v dalším životě hodně úspěchů.

Ještě nás čeká Putování za myslivci, na které se všichni těšíme.

Jelikož se konec školního roku 2018/2019 nezadržitelně blíží, přejeme všem dětem i rodičům radostné a pohodové prožití prázdninových dnů a děkujeme za spolupráci.

Sabina Jurásková

UZAVŘENÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY HLUK

**V době hlavních prázdnin bude
v mateřské škole probíhat rekonstrukce
rozvodů vody a topení.**

**Po dobu rekonstrukce bude mateřská
škola uzavřena.**

**Termín uzavření je
od 1. 7. 2019 do 11. 8. 2019 včetně.
Provoz bude od pondělí 12. 8. 2019.**

Zprávičky ze školy

Velikonoční jarmak

Ve čtvrtek 11. dubna vypukl v prostorách hlucké tvrze velký velikonoční jarmak. Žáci Základní školy Hluk zde prodávali své velikonoční výrobky. Nabídka byla velmi pestrá – od květináčků, různých zápichů, velikonočních věnečků a svíců, přes kraslice, osení a další originální dekorace.

Velikonoční atmosféru jarmarku zpestřilo vystoupení folklorního souboru Hluhoček a cimbálové muziky při ZUŠ, gymnastek a dalších recitujících i zpívajících dětí ze základní školy. Na správném jarmaku nechybělo dobré jídlo a pití. Bufet plný dobrot si pro návštěvníky připravili žáci devátých ročníků.

Zápis

Dne 25. 4. proběhl na Základní škole v Hluku zápis k základnímu vzdělávání. Přijato bylo celkem 36 budoucích žáků, u jedenácti z nich zákonní zástupci požádali o odklad školní docházky. Do první třídy nám tedy nastoupí asi 32 žáků (započítány jsou i loňské odklady).

Naši budoucí prvňáčci už půjdou do nových prvních tříd, které připravujeme v budově na nám. Komenského 950, v bývalých učebnách fyziky a chemie. Učebny projdou rekonstrukcí a věříme, že vytvoříme příjemné prostředí pro naše nové žáky. (Na „novou“ školu se přestěhují i žáci budoucích 2. tříd.)

Přijímací zkoušky

V letošním školním roce ze školy odchází 29 žáků. Všichni uspěli v prvním kole přijímacího řízení a byli přijati na zvolené střední školy a gymnázia. Máme upřímnou radost a našim žákům gratulujeme.

Výzva k občanským spolkům a občanům města Hluk

V souvislosti s realizací půdní vestavby v Základní škole Hluk a nákupem nového nábytku do budovaných odborných učeben, budou vyklíženy stávající učebny. Starší nábytek, který škola již nepoužije, bude nabídnut jednotlivým spolkům a posléze také občanům Hluku. Případní zájemci sledujte prosím webové stránky školy, kde budou zveřejněny termíny, kdy bude možné si nábytek prohlédnout a odvézt. Informace bude také vyhlášena v místním rozhlase.

Dům dětí a mládeže v Hluku informuje o připravovaných akcích plných dobrodružství určených pro naše děti, mládež i rodiče

Akce, které jsme letos již uspořádali

Noc s Andersenem – březen 2019

I letos jsme se společně s městskou knihovnou připojili k celosvětové literární akci Noc s Andersenem, která se konala opět v březnu po celé České republice. Účastníci se schází u nás na domě dětí, kde si nechají svoje věci na spaní. Potom nás všechny v městské knihovně uvítala paní knihovnice, která měla pro děti připravené pohádkové čtení. Na závěr pak opět v domě dětí probíhá pohádkové hraní, soutěžení a nocování.

Už je tu máj – květen 2019

Tradiční přehlídka činností dětí ze zájmových kroužků DDM Hluk se konala v místní sportovní hale v neděli 5. května. V hlavním programu se představily všechny naše taneční kroužky. Těšili jsme se z vystoupení skupin POP Dance, Tanečního týmu ZUMBA KIDS. Vystoupení všech našich mažoretkových skupin + sóla a dua. Malou ukázkou si připravil i folklorní soubor Okluky.

Velký lov pokladů na Bystřičce – květen 2019

Letos jsme společně s domem dětí a mládeže v Uherském Hradišti a pod záštitou Ministerstva školství a EU připravili celodenní lov pokladů na Bystřičce. Malí i velcí kešeři – lovci pokladů prožili, i díky počasí, perfektní sobotu v přírodě.

Naše blížící se akce

Pohodová turistika ve Slovinsku – červen a červenec 2019

Na termín od 29. 6. do 6. 7. jsme připravili tradiční turistický zájezd plný pohody, zážitků i dobrodružství. Tentokrát jsme jako základnu zvolili městečko Krajnska Gora, které se nachází přímo pod nejvyšší horou Slovinska – Triglav. To znamená, že v létě navštívíme Triglavský národní park.

American Camp – červenec 2019

Pro všechny mladé milovníky anglického jazyka pořádáme v termínu od 30. 6. do 4. 7. letní jazykový tábor pod heslem „zábava i výuka s angličtinou“.

Letní příměstský tábor – červenec 2019

Na letošní velké prázdniny jsme v termínu od 15. 7. do 19. 7. opět připravili pro děti 1. – 4. třídy týden plný zábavy

a her na tradičním letním příměstském táboře. Příměstský tábor má pro malé děti tu výhodu, že nocují doma.

Murská stezka na kolech – červenec a srpen 2019

Na přelom července a srpna jsme připravili zájezd plný cyklistiky i romantiky pod stanem. Tentokrát na kolech sjedeme břehy řeky Mur. A trasa nás provede Rakouskem, Slovinskem a Chorvatskem.

Letní mažoretkový tábor – srpen 2019

Letos jsme pro členky mažoretkových skupin opět připravili mažoretkový tábor, tentokrát v nové lokalitě rekreačního střediska Monte Lope v Bílých Karpatech. Tábor se koná v termínu od 14. 8. do 18. 8.

Na podzim, na nový školní rok už připravujeme

- I v Hluku létají Světlušky
- Dětský den
- Očista Husí hory

Sledujte naše stránky na internetu www.ddmhluk.cz

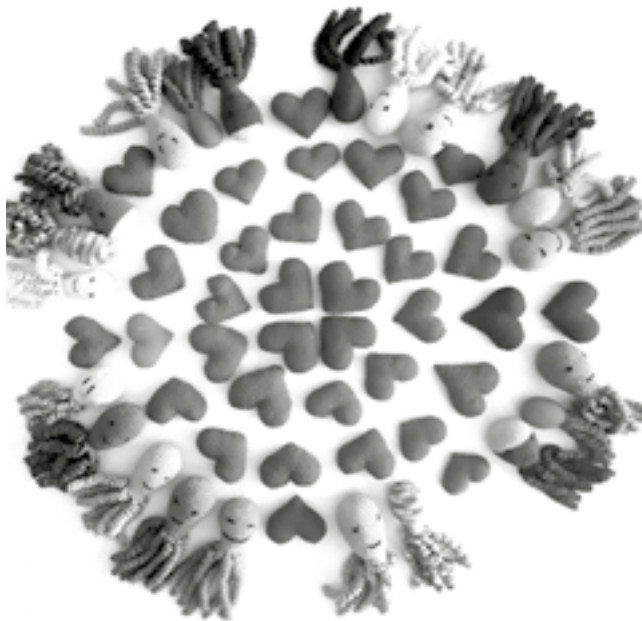

Poděkování

Letošní jarní háčkování bylo v jiném duchu než předchozí setkání. Navázali jsme spolupráci s neziskovou organizací Nedoklubko, spolkem, pro který šikovné ruce z Hluku a okolí uháčkovaly veselé chobotničky, aby předčasně narozené děti měly svého mazlíčka a srdíčka pro radost a potěchu jejich maminek.

Všem moc děkujeme. Jak je zachyceno na fotografii, sešla se nakonec pěkná kupka, která byla předána zástupkyni spolku pro Uherskohradištsko. Děkujeme všem ochotnicím, které podaly pomocnou ruku a vytvořily krásné výrobky. Poděkování patří také Městské knihovně Hluk za podporu akce.

jn, Ženský klub Hluk

Dětské rybářské závody

Dětské rybářské závody jsou pořádány každoročně Moravským rybářským spolkem Hluk. Závodů se můžou účastnit pouze děti, které jsou členy MRS a mají 8–15 let. Letošní ročník proběhl na hlucké přehradě 9. 6. 2019. Z 24 dětí byl s největším počtem bodů nejúspěšnější Tomáš Tuhý, druhé místo obsadil Adam Křiváček a na třetím místě skončil Josef Jelének. Největšího kapra ulovila Tereza Jelénková.

Michaela Beníčková, Foto: Josef Kotačka

Novinky od skautů

Nadcházející teplé dny se vším, co k nim patří, poskytují nejen nám skautům prostředí vhodné k objevování, tvoření, dovádění, hledání i nacházení toho, čeho se nám na čas nedostávalo a my jsme po tom stále tiše toužili. Náš oddíl tohoto období plně aktivně využívá. Každý den je šance prožít své vlastní dobrodružství a prožít něco, co nás může v životě dobře, pozitivně ovlivnit anebo motivovat. Jednou z takových šancí pro skauty je třeba závod. Skautské hnutí v naší zemi pořádá dva významné závody, které se ob rok střídají. Letos byl vyhlášen Svojsíkův závod, kterého se účastní pouze skautské družiny (parta dětí ve věku 11–16 let). Svojsíkův závod je rozdělen do tří kol: okresní kolo, krajské kolo a celostátní kolo (ústřední). Přijde mi krásné, že tento závod má svou dlouholetou tradici, ale zároveň je moderní a reaguje na potřeby doby. Svojsíkův závod pořádá Junák od roku 1946. První závod se konal z 28. září na 29. září 1946 na sletovém stadionu ve Strahově v Horních Černošicích u Prahy. Tento závod vyhrál „slavný“

skautský oddíl Pražská Dvojka, kterou nepřetržitých 60 let vedl Jaroslav Foglar. Členové vítězné družiny z toho měli upřímnou radost. I když, jak vypráví zápisky z jejich deníků a kronik, ani nedoufali, že by tento závod mohli vyhrát, protože se potýkali s trampotami. A to mě na tomto závodu fascinuje. Nezaměřit se přímo na výsledek – vystoupat na stupínek vítězů, ale učit se spolu, bojovat, hrát fér, řešit problémy a překážky... Svojsíkův závod podporuje zdravou soutěživost, která se jakoby dneska vytrácí z důvodů obav, že se někdo bude povyšovat nad ostatní, že někoho zajímají jen výsledky, a když nebudou dobré, dochází k nejen osobnímu selhání... Svojsíkův závod je jiný. Je to závod družiny (party) a je zábavný. Je příkladem toho, že dělám-li nějakou činnost rád, nejlépe s podporou vrstevníků, dostávají se hodnotné výsledky. Nejen právě ty viditelné.

Letos za náš oddíl závodila družina Svišťů ve složení:

Ondra Kadlček, Terka Kadlčková, Šimon Guryča, Ondra Křižalkovič, Magda Šobánková, Natka Večeřová. Družina se na závod připravovala průběžně pod vedením našich rádkyní. Okresní kolo se konalo 27. dubna v bývalém rekreačním areálu u Suché Lozi. Sem se v sobotní ráno sjelo na 20 skautských družin, dívčích i chlapeckých. Na všechny družiny čekalo několik zajímavých disciplín ze skautské praxe. Každá disciplína svým obsahem směřovala k všestrannosti, kterou skauting ve své výchovné metodě pěstuje. Družiny absolvovaly například: luštění šifer a vysílání Morseovy abecedy na dálku, lezení po lanových překážkách, orientační běh, práci s mapou, ošetřování zranění, vaření vajíčka natvrdo, poznávání rostlin, živočichů, historických osobností, aktivity na spolupráci, uzlování. Kromě toho si každá dopředu musela připravit videoprezentaci. Videoprezentaci jsme v oddíle vymýšleli a točili také v rámci svých týdenních schůzek. Námětem této prezentace bylo

představit všechny členy družiny a zároveň nápaditě ukázat dřívější skauting versus dnešní skauting. My v oddíle jsme na tuto družinu velmi hrdí a můžeme vám prozradit, že se v okresním kole umístila na krásném 3. místě. Družina Svišťů postoupila do krajského kola, které se koná 15. a 16. června kolem obce Držková. Můžete jim s námi držet pěsti. Osobně si velmi cením jejich vytrvalosti a chuti společně něco dělat. Občas si v souvislosti s činností skautských družin v hlavě vzpomenu na heslo šlechtického rodu Pernštejnů: „Kdo vytrvá, vítězí“. Znamená to, že oddaností, dobrou vůlí, snahou, můžu být součástí dobrého úspěchu, který je z části také výsledkem zdravé soutěživosti.

Kromě absolvování okresního kola Svojsíkova závodu stále prožíváme svá oddílová dobrodružství. Chodíme na výpravy. Tradičně v květnu jsme se setkali se všemi oddíly střediska Psohlavci na jamboree (slavnost), na kterém jsme vystoupili s veselou scénkou věnovanou maminkám k jejich svátku. Dále se připravujeme na letní oddílový tábor. Máme se u nás z čeho těšit.

V září v našem oddíle rádi uvítáme nové členy. Máte-li zájem, můžete se podívat na naše webové stránky, kde najdete více informací: www.kon-tikihluk.cz

Jitka Bartošová

Hlucké mažoretky na soutěžích

Dne 6. dubna 2019 proběhla u nás v Hluku první soutěž Národního šampionátu mažoretek. Jednalo se o Mistrovství Moravy a Slezska v sólových disciplínách klasické mažoretky – sóla a dua.

I z důvodu domácího prostředí soutěžilo celkem 17 děvcat (z toho 7 jednotlivců a 5 dvojic) ve věku 8–14 let. Naše děvčata předvedla pěkná vystoupení a 4 z nich si u poroty vybojovala dokonce postup na Mistrovství ČR do Ronova nad Doubravou. Dua Ema Dostálová a Lucie Němcová, Nicol a Nelly Horáková + sólo Adéla Hrdličková se v měsíci květnu premiérově zúčastnily Mistrovství ČR. Na soutěži dívky krásně reprezentovaly město Hluk a hlavně nabraly zkušenosti do dalších let.

První skupinovou soutěží byla nepostupová soutěž v Holešově. V Holešově na zámku reprezentovaly Hluk 4 skupiny (Kočičky, Růžičky, Divošky a Minivčeličky). Nejúspěšnější skupinou byly naše nejmenší Kočičky (1. třída ZŠ), které získaly své první zlaté medaile. Bronzovou medaili si z Holešova odvezly Divošky (5. třída ZŠ). Další a prozatím poslední soutěž skupin, bylo Zemské finále Moravy a Slezska v Otrokovicích. Do nedalekých Otrokovic odjelo reprezentovat naše město celkem 70 dětí. Skupiny

Kočičky, Smajlinky, Divošky a Minivčeličky zde soutěžily ve dvou disciplínách. V dopolední části to bylo pochodové defilé venku pod širým nebem a odpoledne pak v místní hale pódiové formace. Některé vystoupení se povedlo víc některé zase míň. Nejlepší umístění si z Otrokovic přivezly naše nejmenší Kočičky. Mají tak další medaili do své sbírky, tentokrát bronzovou s titulem II. vicemistr Moravy a Slezska pro rok 2019.

Začátkem června se hlucké mažoretky rozjely do Mohelnice na poslední skupinovou soutěž, na Mistrovství ČR halových disciplín. Naše město reprezentovaly nejzkušenější skupiny Minivčeličky a Včeličky. Ze soutěže si děvčata přivezla dohromady 3 medaile. Minivčeličky se staly Vicemistryněmi ČR, čímž si v disciplíně Traditional corps zajistily účast na srpnové soutěži Grand Prix ve Francii. Včeličky se staly Vicemistryněmi a II. vicemistryněmi ČR v disciplínách Exhibition corps a Batonflag team.

Za všechny dosavadní úspěchy děkujeme trenérkám. Jmenovitě to jsou Petra Prajzová, Vendula Marková, Michaela Jančová a Michaela Marková. Děvčatům děkujeme za vzornou reprezentaci a přejeme mnoho úspěchů ve Francii.

DDM

Svátek matek

Dne 7. května 2019 se již po 123. sešli hluckí senioři na hlucké tvrzi, aby oslavili svátek všech matek, babiček i žen, s přáním zdraví, štěstí a rodinné pohody. Přání patřilo všem ženám, které bez ohledu na to, který je den, rozdávají kolem sebe lásku, radost, ale také nabídnou svoji náruč, kde najdeme klid a bezpečí, když nám není zrovna nejlíp. Mimo běžná přání mají tyto ženy jistě malá, ale i velká přání, která nikomu neříkají. Takže ještě dodatečně přejeme ženám, aby se jim splnilo všechno, co považují ve svém životě za štěstí.

Na besedu nás svým kulturním pořadem přišly potěšit děti z folklorního kroužku Žarůžek, který doprovázela cimbálová muzika pod vedením paní Katky Říhové.

Vzácným hostem naší besedy byl herec brněnského divadla pan Zdeněk Junák, který je jistě všem známý z ranního vysílání na rádiu Brno. Přijal naše pozvání a s velkou ochotou nás přijel potěšit. Ve svém vyprávění se vracel do vzpomínek na studentská léta, kdy na svém „pionýře“ jezdil do Hluku, kde našel studentskou lásku.

Bylo to vzpomínání podané s humorem a pro zasmání přítomných. Pak přidal ještě zážitky ze svých hereckých rolí a taky krásně zavzpomínal při hře na kytaru. Prostě je to pan herec s velkým „H“. Co ale odmítl, byla nabídka té „hlucké vody“, neboť po vystoupení odjížděl hned autem

zpět do Brna. Snažili jsme se ho patřičně vybavit na cestu pro případ, že by potřeboval po cestě nějakou první pomoc. Chceme věřit, že se mu v Hluku líbilo, a pokud to bude možné, že se mezi nás zase někdy rád přijede podívat.

Pod vedením Ing. Jana Šimčíka vystoupila na vyzdobeném pódiu dechová kapela Pohoda. Parket se velmi rychle zaplnil tance chtivými tanečníky. Veselá nálada a přátelské povídání se nesly sálem. Čas rychle utíkal a přišla doba, kdy se neradi jsme se museli vrátit do svých domovů. Při loučení jsme si ale říkali, že se již zase těšíme na příští setkání.

Další beseda na sebe nenechala dlouho čekat. Červnová beseda voněla růžemi různých druhů a pestrých barev. Ani tentokrát nechybělo překvapení v podobě vystoupení mažoretek.

Srdečné poděkování patří všem, kteří se přičinili o zdárný průběh naší besedy. Poděkování patří také všem našim milým hostům, kteří se k nám sjíždí z celého okolí a cítí se mezi námi rádi a spokojeni.

Tímto si vás dovoluji popřát krásné letní dny, pěknou dovolenou. Budeme se na vás těšit po prázdninách 10. září na besedě s názvem Sňatková kancelář.

Za seniory: Emilie Morozová

Foto: Josef Kotačka

Informace z farnosti

Vážení čtenáři Hluckých novin,
opět vám přinášíme aktuální informace z dění v naší farnosti a také přehled o nejdůležitějších mších svatých.

20. 6. – Slavnost Těla a Krve Páně

mše svatá v 18.30 hodin

23. 6. – Průvod Božího těla v Hluku

začátek mše svaté v 10.00 hodin

9. 8. – Mše svatá na Babí hoře

začátek v 17.00 hodin

11. 8. – Vavřínecké hody

Slavnostní mše svatá v 10.30 hodin

Hlavní celebrant pan P. Mgr. Bernard Petr Slaboch, OPraem – duchovní správce baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém kopečku v Olomouci.

V měsíci květnu proběhlo v našem kostele několik významných akcí, které stojí za zmínku.

19. 5. – První svaté přijímání

V obzvláště krásně nazdobeném kostele přistoupilo osmnáct dětí poprvé k přijetí eucharistie. Nejen pro děti to byla slavnostní událost. Snad budou v přijímání Kristova těla pokračovat.

24. 5. – Noc kostelů

Další významnou akcí byla Noc kostelů. O této události jsme vás již předem informovali. Podle vašich ohlasů můžeme konstatovat, že tato akce proběhla úspěšně. Návštěvníků přišlo tak akorát. Se zájmem si prohlíželi části kostela, do kterých se zatím nedostali. Zejména děti zajímalo např. hledání v Bibli nebo také, jak je těžký slavnostní kříž, kolik metrů měří strop kostela a samozřejmě jak chutnají zákusky ve farní kavárně. Kéž by se podařilo takových akcí víc.

Text: JK, Foto: Lukáš Baroň

Ludvík Lečbych – život s objektivem

Ludvíka Lečbycha znají mnozí Hlučané nejen osobně, kdy jej potkávají při procházkách Hlukem s fotoaparátem na krku, ale také z televizních obrazovek či periodik. Ludkovy fotografie přírody a společenských událostí se často objevují v pořadu Počasí v České televizi i různých periodikách – jak celostátních, tak regionálních.

Tento skromný pán žije v Hluku na dolním konci, pravidelně venčí svého psiho miláčka Kubu a téměř nikdo netuší, že má za sebou úspěšnou spolupráci s módní návrhářkou Marií Zelenou a Blankou Matragi.

Jeho životní příběh se mně zdá zajímavý. Jsem ráda, že Luděk svolil k rozhovoru a podělil se o něj se čtenáři Hluckých novin.

Lud'ku, jak ses dostal k fotografování? Kdy jsi udělal první foto?

Narodil jsem se v roce 1954 v Uh. Hradišti a své dětství prožil v podjavořinské vesničce Korytná. Táta mi asi v šesti letech půjčil svůj bakelitový, obyčejný fotoaparát zn. Pionýr. Svá tehdejší „díla“ jsem dával vyvolat k panu Kastnerovi do Uh. Brodu. Bylo to jen kopírování a fotografie měly rozměr 6x6 centimetrů.

Za první peníze z brigády jsem si koupil svůj první

fotoaparát zn. Corina. Stál tehdy kolem 120 Kčs a bylo možno si dokoupit i blesk na dvě tužkové baterie. Žárovka do něj stála dvě koruny a vydržela pouze jediný osvit. Za peníze z další brigády, plus ministrování v korytňanském kostele, jsem si koupil fotoaparát Smena 8M sovětské výroby a poprvé jsem prorazil do světa fotografování v roce 1980. Fotil jsem Barum Rally v tehdejší Gottwaldově a z tisíce dvaceti šesti fotek, které poslali ostatní foto soutěžící, byla moje fotografie vyhodnocena jako třináctá v celkovém pořadí a dostala se do Programu příští Barum Rally v roce 1981. Pak to šlo ráz na ráz. Posílal jsem foto i do různých časopisů, včetně Světa motorů, Květů a dalších.

Můj tchán mne později seznámil se svým kamarádem a skvělým fotografem Antonínem Gribovským, který krom jiného vydal dvě publikace pod názvem „Olomouc ve fotografii.“ Teprve u něj jsem zjistil, že se stále mám co učit a že ještě nejsem ani na začátku. Pořídil jsem si první zrcadlovku – opět sovětské provenience, značky Zenit 11M. Byla vynikající na svou dobu a opravdu mne hodně posunula dopředu. Doma jsem si nouzově udělal z koupelny fotokomoru, pořídil zvětšovač, vaničky, z NDR vývojku, ustalovač, leštičku atd. Později jsem si koupil další zrcadlovku EXA 1B s vynikajícím objektivem Pentacon...

To už ale začala éra digitálních fotoaparátů a já si pořídil celkem 4 digitální fotoaparáty. Samozřejmě postupně, momentálně poslední zrcadlovkou je Nikon. Samozřejmě mám k němu několik objektivů, ale foto jsem neměl kam ukládat, jen tzv. „do šuplíku“, protože jsem neměl počítač a o nějakém internetu či sociálních sítích jsem si mohl nechat jen zdát. To se změnilo cca před šesti lety, čímž pro mne skončil tzv. „středověk“. Dcera mi vysvětlila základní funkce PC a ostatní už bylo na mně samotném. Zakrátko jsem uměl poslat foto e-mailem. V časopisech, co vydávají Bauer Media, jsem měl už několik příspěvků, a dokonce vyhrál i nějaké hodnotné ceny – mobilní telefony, zrcadlovku i nějakou hotovost. Nepravidelně přispívám do Slovákých novin, také do Počasí na TV Nova i ČT. Nova mi odvysílala už přes dvě stě foto ve snídaňovém Počasí a já tak přišel do povědomí širší veřejnosti. Potkával jsem lidi v ulicích,

kterí mne začali zdravít, dřív si mne ani nevšimli. Všechno by bylo ale krásnější, kdyby někteří nezaviděli. Bohužel, i s tím se setkávám. Hlavně od těch, co v životě nic nedokázali...

Je fotografování Tvým zaměstnáním, nebo koníčkem?

Fotografování je mým největším koníčkem, nikdy jsem se tím neživil. Jsem jen pouhý amatér.

Co nejraději fotografuješ? A proč?

Fotím velmi rád krajinu, volně žijící faunu, pestrobarevnou flóru a v poslední době i módní přehlídky či portréty známých. Každoročně v nedalekém Velehradě, při Dnech lidí dobré vůle, mívám pravidelně akreditaci od pořádající agentury Petarda Production a tím i volný vstup do míst, kam se běžný návštěvník nedostane. Fotím i tzv. V.I.P. osobnosti jak z politického, tak kulturního života. Nejsem ale paparazzi, každého požádám o svolení fotit, doposud jsem se nesešel se zamítnutím.

Ve Slovákých novinách a jinde se občas objeví Tvé fotografie ze společenských akcí. Fotíš si pro sebe, nebo Tě organizátoři oslovují?

Ve SN, jak už jsem nahoře předeslal, mívám příspěvky z folklórních akcí konaných u nás, v Hluku. Nejvíce z předvelikonočního Malovaného vajíčka na červené šňůrce, ale i dalších. Neoslovují mne zvlášť, jen pošlu příspěvek, a obvykle mi dají vědět, kdy bude otištěn. Petarda Production mne oslovuje ale každoročně a velmi si toho vážím, že se můžu zúčastnit velehradských Dní. Také obec Velehrad vydala moje fotografie v pěti kalendářích i v jejich novinách.

Jak probíhá spolupráce s věhlasnou módní návrhářkou?

V roce 2015 měla velkou grandiózní módní přehlídku s názvem „Zrození Fénixe“ světoznámá módní návrhářka paní Blanka Matragi. Rodačka ze Zruče nad Sázavou, vyučená původně jako sklářka. Tehdy se ale neomaleně do ní i její tvorby pustila „rádoby“ módní policistka z deníku Blesk. Blanka z toho byla rozhozená a na sociální síti Facebook si postěžovala veřejně. Já se jí tehdy zastal a ona mi nabídla přátelství na této síti. Zjistila, že fotím, a začala se probírat mojí tvorbou. Poslala mi na sebe dva mailové kontakty, a pak šlo už vše ráz na ráz. Chystala módní přehlídku pod názvem ELEMENTS 2016. Elements jsou v překladu živly – voda, oheň, vzduch... Vybrala si mé červánky, tedy moji fotku

západu slunce u Bzence. Blanku Matragi zaujala natolik, že motiv přenesla na látku. Podotýkám, že barvy nanáší ručně, a tím vkládá do motivů i kus sebe. A jak mi později dala vědět, ušila už nejméně dvacaterý šaty a nechala vyrobit i boty v tom samém duchu. Pozvala mne už několikrát k sobě. Nikoliv do libanonského Bejrútu, kde žije, ale do Prahy, do svého fashion salonu. Bohužel, pokaždé mne něco přibrzdí – naposledy nemoc a následná operace.

Poslala mi alespoň katalog s osobním věnováním. Poslední dobou šije bílé svatební šaty pro arabské princezny, kde využívá i mých motivů – zejména labutí a jejich bělostného peří.

Paní Matragi je jediná návrhářka, se kterou spolupracuješ?

Paní Blanka není jediná. Další módní návrhářka Jiřina Tauchmanová z Nové Paky též využívá mých fotografií ke svým modelům.

Před třemi lety jsem oslovil další skvělou módní návrhářku – paní Marii Zelenou. Pochází z nedaleké Ostrožské Nové Vsi, její maminka je dokonce původem od nás z Hluku. Marie momentálně žije v Praze, ale svůj původ nezapírá. Ba naopak. Vřelý vztah má k poutnímu místu sv. Antonínka na Blatnické hoře. Zadala mi témata vztahující se nejen k tomuto místu, ale i k jezerům v Ostrožské Nové Vsi. Sublimační technologií nechala natisknout fotografie na látku a poté ušila šaty. Vloni vyrobila celou kolekci ke stému výročí republiky, kde nezapomněla ani na Prahu, Brno či Slovensko. Foto bylo od různých autorů a moje maličkost byla mezi nimi. Když jsem četl v závěrečných titulcích poděkování, měl jsem i slzičky v očích a „husinu“ na ruku...

Ludvík Lečbých s mezzosopranistkou Opery ND v Praze Andreou Kalivodovou a profesorkou, docentkou Státní konzervatoře v Praze, Ladislavou Vondráčkovou.

U Marie jsem se zúčastnil tří módních přehlídek a fotil i významné hosty. Byli mezi nimi Gabriela Lašková a Miroslav Šimůnek z TV Prima, spisovatel Michal Viewegh, herec Jan Čenský, také Michaela Dolinová, Ladislav Ondřej (hraje v Ordinaci mladého Jakuba Mázla), Petr Nárožný a další...

Co a kde jsi naposled fotil?

Naposled jsem fotil při oslavách 1. máje v Uh. Hradišti dechovou hudbu Boršičanka Antonína Koníčka a též jsem byl pozván paní generální ředitelkou Ilonou Plškovou do Aircraft Industries, a. s. (bývalý LET), na oslavu 50. výročí prvního vzletu legendárního Turboletu L410 v Kunovicích.

V červenci mne čeká opět Velehrad, dále akce až v Nymburku a další akce, o kterých bych se zatím nerad zmiňoval. Samozřejmě na krajinu, květenu i zvířenu si čas určitě udělám. Podmínkou je ale hlavně zdraví, kterého nějak kvapem ubývá.

Chtěl bys říct něco závěrem?

Závěrem našeho rozhovoru bych chtěl ještě zmínit jednu věc. Za můj dosavadní život mi osud dopřál krásné okamžiky a jsem za ně moc rád.

Nebylo vše zalito sluncem. Potkalo mne i něco zlého. Před dvanácti lety jsem měl dost těžký pracovní úraz, při kterém jsem málem přišel o levou dolní končetinu. Dva roky upoután na lůžku, hlavou se mi honily různé myšlenky – včetně těch nejčernějších. Někde ve skrytu duše jsem našel nějakou sílu a snažil se na tom zlém najít i něco dobrého, pozitivního. Když jsem pak udělal po cca dvou letech první tři krůčky, měl jsem slzy v očích. Na bolest jsem tehdy nemyslel, byly to slzy štěstí, že možná budu ještě chodit.

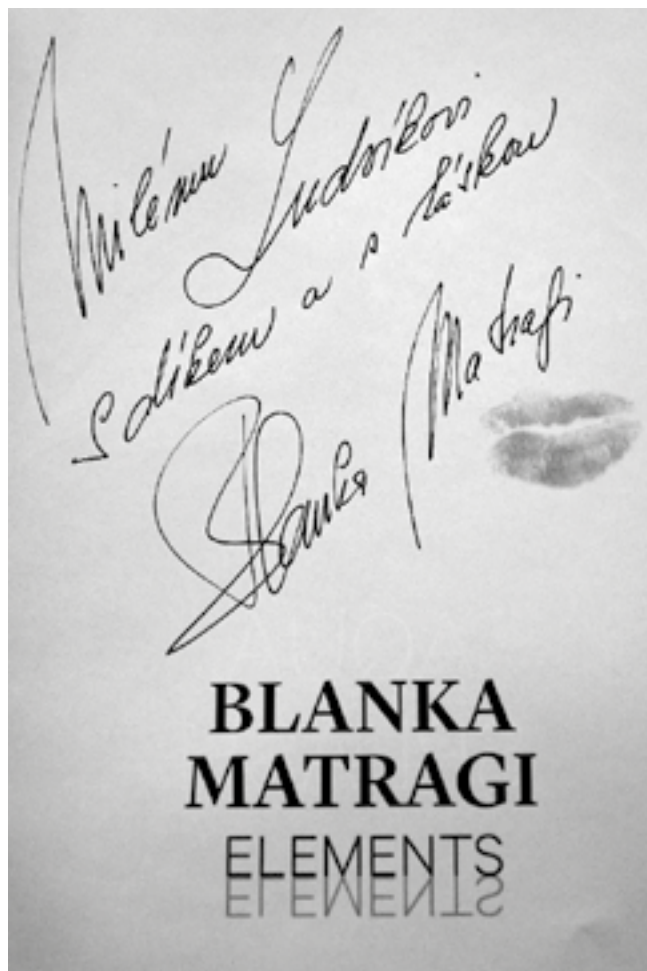
Popadnul jsem berle, později jsem dostal francouzské

hole, a začal pomalu chodit. Opravdu pomalu a hodně přes bolest. Abych se nenudil, dal jsem si na krk fotoaparát a fotil vše, co mne oslovilo. Byly to střípky a věci, které tu ležely už dávno. Jen nebyl čas je v neustálém spěchu vnímat. Ony zmiňované střípky jsem vkládal do pomyslné mozaiky a vkládám dál, dokud budu na světě, a hlavně zdravý. Tímto chci jen naznačit a dát malou radu do života všem, koho potká něco podobného. Nikdy to nevzdávat, vždycky existuje nějaká naděje. A i na tom zlém je třeba najít něco dobrého a jít dál.

Děkuji za rozhovor. Přeji Ti pevné zdraví a spoustu pěkných záběrů.

Iveta Mátllová

Koupím chatu v oblasti

Hluk – Babí hora, tel.: 737 85 80 21

Aj ta hlucká hospoda

Co budeme zpívat, když už tady nemáme ani jednu pomyslnou hospodu, o které si celé generace zpívaly? Mám na mysli hospodu u Pivnických a na Lidáku, kde nějaký čas působil můj otec s maminkou, a dále hospodu „Na obecním“, „U Svadbíků“ – následně „U Konečných“ a hospodu „U Nemravů“, o které chci dnes napsat, jak a čím mi zůstala ve vzpomínkách z mého mládí.

Můj tatínek byl obchodníkem s hovězím dobytčím. Proto v této hospodě býval stálým zákazníkem. Maminka často vítala tatku výčitkami, že hospoda je jeho druhým domovem. Stále slyším vždy stejnou odpověď: „Mamo, nenadávej. V hospodě sa dělajú nejlepší kšefty.“ Proto někdy až do noci poseděli chlapi v té hospůdce. Když nic nebylo ještě domluveno, tak tatínek přivedl společnost i s patřičným zpěvem k nám domů. Mnohdy se posedělo až do ranních hodin. Páleníci jsme měli naproti, tak bylo i co pít. Dobroty od masa byly taky v domě, protože o zabíjačku nebyla nikdy nouze.

Tatínek za nákupem hovězího dobytka jezdil po celém okolí, navštěvoval taky jižní Čechy a Slovensko. Nejčastějším odbytištěm byli místní řezníci a severní Morava – Ostravsko.

Majitelem hospody „U Nemravů“ byl pan Tomáš Nemrava. Byl to milý člověk a u zákazníků oblíbený hostinský. Vždy s úsměvem vítal své hosty. U kamen, která stála uprostřed hospody a byla zdrojem tepla, bylo příjemné posezení. Přes den, sem tam na jedno, si odskočili sedláci, kteří přišli uhasit žízeň,

když se vraceli z pole domů. Nu a večer, jak poklidili, tak si přišli posedět a nějaký ten „kšeft“ zařídit nebo uzavřít. V tomto prostředí se dalo cokoliv sehnat. Své stoly obsadili karbaníci, kteří hráli o šestky. Nechyběli ani kibicové, kteří vestoje popíjeli ten chmelový mok. V celé přítomné společnosti vládla pohoda. Ráda vzpomínám na nedělní podvečer, kdy se s krásným zpěvem, který se nesl celou ulicí, vraceli domů hospodáři, aby poklidili dobytek.

V hospodě se také scházely různé spolky, kde členové spolku řešili různé starosti a jejich aktivity. Odehrálo se a odtančovalo zde spoustu svatebních muzik a plesů. Jako děti jsme na plačkách oknem sledovaly, jak se tam přítomní veselí.

Na konci fašanku se zde s pravidelností řadu let konalo „Pochovávaní basy.“ Hlavními aktéry této oblíbené zábavy byl strýc Mikulec se strýcem Tomanem Dufkou. S humorem

jím vlastním odzpívali své vtipné perličky o různých osobách naší obce.

Ráda vzpomínám na dobu, kdy tatínek odjel za obchodem a vrátil se za dva dny. Pak řekl: „Milko, utěkaj k hospodě, nechal sem tam kolo u plačka a běž proň.“ To kolo tam bylo. Dnes, než zákazník, který přijel na kole, vypije pivo a kolo nezamkl, tak zjistí, že kolo již tam nestojí. No jak se říká, jiná doba, jiný mrav.

Tímto jsem napsala několik vzpomínek na dědánka Nemravu, původního majitele hospody, který měl srdce i pro chudé. Požádala jsem paní Aničku Uhlířovou, aby o rodině Nemravových napsala vzpomínky z jejich života a historie jejich hospůdky víc, než jsem uvedla já.

Emilie Morozová

Aj ta hlucká hospoda...

A kde ideš? Na jedno. A Ty? Na úvrať... Tož to máme stejnou cestu.

Vejdu vchodem na „rožku“. Čistá dřevěná dlážka a v zimě velké sálající kamna – a teplučko. Každého přivítá širokým úsměvem hospodský Tomáš Nemrava. Ví, že útrata nebude velká, ale váží si každého hosta, ať když přitom nepropíjí grunt. Jedno pivo a někdy borová. A u Nemravů je pivo výborné, tak jak nikde jinde. Hostů bývá plno, není si ani kde sednout.

Tomáš Nemrava, svobodný šohaj z Hluku, pracoval ve Vídni jako panský kočí. V té době tam bylo zaměstnaných hodně našich lidí. Jedni se vrátili dům po rozpadu Rakouska-Uherska budovat republiku. Tomáš potřeboval ženu, aby mohl po převratných změnách, které sa tehdy udaly, koupit hospodu a v ní hospodařit. Pro nevěstu si dojel dům – do Hluku. Rodiče Magdalenky asi nebyli proti, ať když sa Magdalena modlila, aby sa něco stalo a nemosela sa eště vdávat. Ale nestalo sa nic, ženich dojel z Vídně a vzali sa. Hospodu koupili od Úředníků, to byli židé, kteří moseli odejít pryč z Hluku. Protože noví majitelé neměli dost našetřených peněz, tak si moseli připošcat. A dost šetřit, aby mohli splácet. Pravidelně moseli nosit splátky do záložny v Uh. Ostrohu. Chodili pěšky, za každého počasí, ať když sa těžko brodili snihem. Pamatuju si, že tam chodili s Marií Kočí. Ti zas koupili autobus a moseli ho také splácet.

No, ale to byly jiné časy. Měli 5 dětí: Marii, Anežku, Annu, Františku a Jánka. „Mamičko, co máme na večeru, sm hladní... Běžte si do humna, gulovačky už sú zralé.“ Měli sa co ohánat. Magdalena skoro ráno brala od sedláků mléko, každém zapsala, kolik litrů donésl, a novoveská mlékárna jedenkrát za měsíc mléko proplatila. Vedláj „malé“ (tak sa říkalo menší místnosti vedláj sálu) byl obchod se smíšeným zbožím a tam bylo ke kúpení všeco potřebné. Ženské si tam mohly kúpit, co na vaření potrebovaly, kromě masa. Ať děcka si tam mohly kúpit všelijaké hračky. Když chlapi utrácali drobné koruny v hospodě, ženské si mohly kúpit nejakú parádu v obchodě.

A byli to obchodníci a hospodští dobří. Vyhověli ať tým, co zrovna nebyli tak majetní a potrebovali něco kúpit na dluh. A na dluh nalévali, neměli strach ze ztráty, ale věřili,

že každý až bude moct, dojde zaplatit a kúpi si další pivo. Také vymysleli první samoobsluhu v republice. Za oknem nechávali flašku slivovice, aby sa sedláci ráno cestu na pole obslúžili sami.

Určití hosté rádi hráli mariáš. Seděli u svého stola, nehráli o velké peníze, ale kdo prohrál, mosel zaplatit. Bylo obdivuhodné, jak to všeco klapalo.

Mě naši občas poslali pro sodovky, když sme chtěli jít k nekomu nemocnému na návštěvu. Po vypití tehdejší sodovky sa každý ze špatného trávení uzdravil. A toho nákupu sem využila a potajmu sa protahla bočním vchodem do kuželny. Tam to bylo zajímavé. Zdálo sa mně to velice směšné, jak sa dospělí chlapi hráli s takovýma velikýma kuličkama a měli radost, když sa jim s něma podařilo ty dřevěné panáky na konci dvora shodit. Hostinský Tomáš si mě hned všiml, viděl dobře. A čí si? Míškova. Kerého Míška? Matúša. A víckrát sa mě neptali.

Za jeho gazdování byla hospoda najzajímavější. V 50 letech jim komunisté hospodu sebrali (jak říkali baběnka: „Když sme splatili dluhy“). Jednota, kteréj to připadlo, přidělila ovdovělému Tomášovi jedinou komůrku ve dvoře, bez platu. Ostatní z rodiny moseli pryč. Až po sametové revoluci požádali dědicové o vrácení majetku v rámci restituce.

Tak jak sa měnily názvy státu, tak sa střídali ať ti, kteří hospodu spravovali. V létě za velkých veder a při těžké práci u mlátiček sa ten prach potreboval častěj a dobře spláchnut. Všeci sa moseli snažit, aby hosté byli spokojení. A né enom v létě, ale také v zimě sa lidé potrebojú bavit a hospoda k tomu byla jak stvořená. V době, kdy na poli nebylo práce a továrny eště žádné nebyly, sa pořádal v hospodě „U Nemravů“ každý rok pro tancechtivé také ples. Bylo to pracné, připravit sál pro tancování.

V době, kdy sme všeci neseděli u televize, vznikl „Svaz zahrádkářů“. Byla to organizace všetranná a kromě práce sa její členi chtěli také bavit. Tak si v zimě pronajali hospodu U Nemravů a uspořádali „Bál na tri dupy“ s pochováním base: „Nic nespadne z nebe. Nic sa neudělá samo. Že prý už nebudem ani hrávat, že prý budem meze rozorávat...“

Zpívali muzikanti, když přelávali slzy nad basů.

„A meze sú rozorané. Bez dobrého piva, nic není. Enom svěť sa pořad mění...“

Bez dobrého piva, na které jezdili na kole ať dolňané, co sa přiznili na horní konec a které bylo v ledovém sklepe celý rok uskladňované. Na ledu, který byl nalámaný na potoku, u mosta v ulici Boršická. A ten sklep postavili dávno a dávno naši předkové. A né enom z drobného kaméní. Ale ať z velikých kvádrů z Kobylce. Rod kameníků Mitáčeků z Rajčovny dobře věděl, co takový sklep na pivo potrebuje. Ten sklep je tam dodnes, to pivo už ne.

Najde sa v budoucnu někdo jako Tomáš a Magdalena? Věříme, že ano.

**Napsala pamětnice Anna Uhlířová,
roz. Míšková, 90 let**

Rozloučení se Stanislavem Vavřínkem

V polovině května se Hlukem nesla smutná zpráva, že v kruhu svých nejbližších zemřel Stanislav Vavřínek.

Odešel 16. května po dlouhé těžké nemoci ve věku 68 let. Životní náplní pana Vavříнка byla hudba, kterou proslavil město Hluk v širokém okolí. Jeho odchodem se uzavřela jedna úspěšná kapitola z dějin hudby našeho města.

Narodil se v Hluku dne 14. prosince 1950 rodičům Josefovi a Anně Vavřínkovým. Jako třetí a nejmladší dítě vyrůstal ve šťastné rodině se svými dvěma staršími sestrami Josefou a Zdenkou. V Hluku pak strávil prakticky i celý svůj další život. Poznal zde i svoji manželku Marii, se kterou později vychovali své tři děti – Stanislava, Pavla a Petru.

Po absolvování střední průmyslové školy strojní se převážná část jeho profesního života dělila mezi dva zaměstnavatele, a to Okresní komunální podnik, kde působil jako bezpečnostní technik, a podnik Autopal Hluk, ve kterém vykonával funkci technologa.

Ze všeho nejvíce ho ale naplňovala hudba, které věnoval

veškerý svůj volný čas. Jako dítě se začal učit hře na akordeon, avšak později dal přednost trubce, ve které dosáhl takových kvalit, že byl jako voják základní vojenské služby přijat do Posádkové hudby Havlíčkův Brod na pozici hráče první křídlovky.

Do opravdových tajů hudby ho ovšem zasvětil především český dirigent, major Emanuel Kaláb, u kterého pan Stanislav Vavřínek v letech 1967–1969 soukromě studoval hudební skladbu, harmonii, dirigování a dějiny hudby. Veškeré tyto získané znalosti pak zúročil jako kapelník a dirigent u dechových orchestrů Šarovce, Javorinka, Důbrava a Kosenka. Jeho vlastní autorská tvorba i spousta aranžovaných skladeb se hraji

dodnes. Postupná ztráta zraku, která se začala projevovat před více než osmi lety, ho donutila tuto činnost opustit.

Pan Stanislav Vavřínek byl veselý a přátelský člověk. Svůj humor vkládal i do drobných veršů a básní, kterými obdarovával své nejbližší, kamarády a známé. Byl milým a laskavým manželem, tatínkem i dědečkem. Dlouhodobá vážná nemoc mu však neumožnila pokračovat v aktivním životě.

Slova na rozloučenou

Vážená zarmoucená rodino, vážení smuteční hosté.

Dovolte mně, abych se na tomto místě rozloučil se zesnulým Stanislavem Vavřínkem, významnou osobností v oblasti hudby v Hluku.

Začínali jsme spolu, on ve čtrnácti, já ve dvanácti letech, v mládežnické kapele pana Jana Krsičky. Od té doby se datuje naše celoživotní kamarádství. Muzika nás úplně pohltila a denně jsme i několik hodin cvičili, což se promítlo do našich pokroků a nátisku.

Když jsme přešli do hlucké dospělé dechovky, Standa, tehdy už Standís, se ve svých osmnácti letech stal lídrem mezi křídlováky. Své kvality posléze zdokonalil během vojny v havlíčkobrodské posádkové hudbě. Poté pomalu omezil hraní na křídlovku a věnoval se skládání a aranžování písní různých žánrů pro dechovku a dirigování. Pro křídlováky byla škoda, že přestal hrát, ale vše mnohonásobně vynahradil výše uvedenou činností.

Jeho skladby a úpravy se vyznačují vynikajícími nápady a originální, velmi líbivou harmonií.

Po vojně rovněž začal spolupracovat s dechovou hudbou Javorinka ze Strání. Tato spolupráce přetrvala dosud.

Z jeho činnosti musím vzpomenout alespoň nesmírně oblíbené vánoční večery Šarovce, Javorinky i Kosenky, na nichž zazněly vánoční písně a koledy téměř všechny v jeho aranžmá. No a když se postavil před kapelu jako dirigent, náš výkon stoupl o třídu a zahráli jsme i to, co jsme normálně nezvládli.

Nyní se zastavím u již zmíněné mládežnické dechovky Kosenka, kterou jsme s podporou města založili na podzim roku 1996. Postupně se pod vedením Standy Vavříčka

vypracovala mezi nejlepší mládežnické orchestry v republice. Vrcholem hraní Kosenky bylo natočení dvou CD nosičů a zájezd do Jihoafrické republiky. Tam především koncert na českém velvyslanectví v Kapském Městě sklidil obrovský aplaus.

Co si mnohdy ani neuvědomujeme, jsou výsledky Standovy práce. Uvedu jenom stručný výčet. Z líhně Kosenky se rekrutují tři kapelníci dechovek, a to v Hluku, Dolním Němčí, na Strání a jeden ředitel ZUŠ v Týně nad Vltavou. Dále je to sedm absolventů konzervatoře, z nichž posléze absolvovali Akademii múzických umění. Takovou úspěšností jedné generace mladých muzikantů se může pochlubit málokterá ZUŠ a u nás se jednalo o jednoho člověka – neprofesionála. Za projekt „Kosenka“ byla Staňovi rovněž udělena cena hejtmana Zlínského kraje za volnočasové aktivity neprofesionálních pracovníků v oblasti mládeže.

Přestože Standís moc uměl a mnoho dokázal, nad nikým se nepovyšoval a vyzařovala z něj skromnost, jak to u významných lidí bývá.

Myslím si, že jeho přínos pro Hluk nebyl doposud dostatečně oceněn a věřím, že toto bude v brzké době napraveno.

Milý Stando, jménem muzikantů a zpěváků z Kosenky, Šarovce i Javorinky, jakož i všech ostatních hudebníků Ti srdečně děkuji za vše, co jsi pro nás vykonal. Ať Ti v tom pomyslném muzikantském nebi hrají andělé samé libé písně, některé i v Tvé úpravě.

Ing. Jan Šimčík v kostele sv. Vavřínce

Měla jsem vás všechny ráda, chtěla jsem žít, přišla nemoc zlá, já musela odejít.

Dne 5. května 2019 jsme vzpomněli 5. výročí, kdy nás navždy opustila **paní Emília Maceková**. Za tichou vzpomínku děkuje manžel, dcera s rodinou a syn s rodinou.

Odešel, ale zůstal v srdcích těch, kteří ho milovali.

Dne 17. května 2019 jsme vzpomněli 5. smutné výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka, pradědečka, bratra a švagra, **pana Jaroslava Šimčíka**. Všem, kteří ho znali a vzpomenu s námi, děkují děti s rodinami.

Kdo Tě měl rád, nezapomene, kdo Tě znal, vzpomene.

Dne 1. června 2019 uplynulo 20 let od úmrtí mého manžela, tatínka a dědečka, **pana Jiřího Dostála**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka Marie a synové s rodinami.

Dne 11. července vzpomene 20. výročí úmrtí naší maminky, **paní Marie Kolískové** a 5. srpna 17. výročí úmrtí jejího manžela **Františka**.

Kdo jste je znali, vzpomeňte s námi. Za tichou vzpomínku a modlitbu děkuje celá rodina.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 29. května 2019 jsme vzpomněli nedožitě 85. narozeniny mého bratra, **pana Antonína Macha**. Stále vzpomíná bratr Stanislav s manželkou. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Rodina Machova.

Hvězdy Ti nespí, slunce Ti nehřeje, už se k nám nevrátíš, už není naděje. Kam oči pohlédnou, všude Tě hledají, nikde Tě nespátí, jen slzy padají.

Dne 22. července 2016 zemřel náš milovaný **Jaroslav Rybníkář**. Za vzpomínku děkují manželka a synové s rodinami.

Kdo v srdcích žije, neumírá.

Dne 19. dubna 2019 uplynulo 1. smutné výročí od úmrtí naší maminky a babičky, **paní Marie Tesaříkové**. Dne 9. května 2019 jsme vzpomněli nedožitých 95 let našeho tatínka a dědečka, **pana Jana Tesaříka**. Za tichou vzpomínku děkují rodina Dítková a Tesaříková.

Dne 29. července 2019 by se dožila naše maminka, babička, prababička a praprababička, **paní Marie Nemravová** 100 let. Vzpomínají synové s rodinou a všem, kteří ji znali, děkujeme za tichou vzpomínku.

Dne 13. června 2019 jsme vzpomněli 7. smutné výročí, kdy nás náhle opustila drahá manželka, maminka a babička, **paní Marie Machová**. Všem, kteří ji znali a vzpomenu s námi, děkují manžel, synové Tomáš, Martin a Pavel s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka v našich srdcích stále žije.

Dne 16. května 2019 jsme vzpomněli 5. výročí úmrtí **paní Kateřiny Nemravové**. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Dne 13. července 2019 vzpomene nedožitých 85 let naší maminky, babičky, prababičky, sestry a tety, **paní Marie Juráskové**. S láskou vzpomínáme.

Čas tiše plyne, vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 24. května 2019 jsme vzpomněli desáté smutné výročí, kdy nás opustil bratr, strýc a švagr, **pan František Lekeš**. Za tichou vzpomínku děkují sestra Jarmila a Antonie s rodinami.

Jen kytíčku na hrob Ti můžeme dát a s láskou vzpomínat.

Dne 23. června vzpomene 9. smutné výročí, kdy nás navždy opustil manžel, tatínek a dědeček, **pan Václav Hodulík**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Jak těžko uvěřit tomu znovu, že nevrátíš se nikdy domů! Proč osud Tvůj byl krutý, proč vlastně?

Dne 15. července vzpomeneme 5. smutné výročí, kdy nás opustila naše milovaná dcera, **Kateřina Kotačková**. S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou táta, máma, sestra Kamila, bratr Ondřej, děda, babička a blízcí příbuzní.

V úctě kytičku na Tvůj hrob klademe, za vše, co jsi pro nás udělala, děkujeme.
Dne 20. června vzpomeneme 12. výročí úmrtí **paní Ludmily Mitáčkové**. S láskou vzpomínají dcery s rodinami.

Dne 15. června 2019 jsme vzpomněli 15. výročí úmrtí **pana Vavřina Štefaníka**. A zároveň si 19. srpna 2019 připomeneme jeho nedožitě 95. narozeniny. Za tichou vzpomínku děkuje manželka s rodinou.

Čas plyne, ale vzpomínka v našich srdcích stále žije.
Dne 28. srpna 2019 by se dožil 90 let manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Jan Štefaník**. 24. listopadu uplyne 10 let od jeho úmrtí. Vzpomínají syn Jiří s rodinou.

Nic víc než kytičku květů na hrob Ti můžeme dát, za vše děkovat a stále vzpomínat.
Dne 18. června 2019 vzpomeneme nedožitě 70. narozeniny **paní Anny Málkové**, roz. Hájkové. Za tichou vzpomínku děkují syn Ivo, dcera Pavlínka s rodinou a bratři Jan a Václav s rodinami.

Hřbitov je smutná zahrada, kde tiše ptáci pějí, své nejdražší zde člověk ukládá a vzpomínky se vrací.

Dne 25. května 2019 jsme vzpomněli 19. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka a dědečka, **pana Josefa Soukeníka** z Hluku. Za vzpomínku děkuje manželka a děti s rodinami.

Utichl dvůr i dům, neslyšet jeho hlas, odešel tiše, není mezi námi, ale v našich srdcích žije vzpomínkami.

Dne 21. dubna 2019 uplynulo 10 let od smrti našeho manžela, tatínka, dědečka, **pana Jana Píšťka**. S láskou vzpomínají manželka, synové s rodinami.

Blahopřání

Dne 6. května 2019 se dožil krásných 85 let náš tatínek, dědeček, pradědeček, bratr a strýc, **pan Stanislav Jurásek**.

Hodně štěstí, zdraví a Božího požehnání přejí
syn Stanislav a dcera Věra s rodinami.

Společenská kronika únor – květen 2019

Narození Únor

Karen Marie Král
Agáta Mančíková
Tobiáš Dula

Březen

David Prachař
Cyril Antonín Dufka
Filip Hlůšek

Duben

Aneta Hladišová
Yanita Kadlčíková
Matěj Mitáček
Lukáš Kuřina
Alžběta Dohnalová
Štěpán Chaloupecký

Květen

Christian Petrlík
David Janečka

Mariana Kolísková
Šarlota Vaňková

Úmrtí Únor

Antonín Menšík
Jiřina Escherová

Březen

František Soška
Anna Mitáčková

Karel Kosorin
Ludmila Kočí
Jan Podšlubka

Květen

Jindřich Širůček
Stanislav Vavřínek
Drahomíra
Klabačková
Anna Mitáčková

Sňatky Duben

Vojtěch Běták – Michaela Suchánková
Jiří Suchánek – Kateřina Zachová
Tomáš Sedláček – Klára Mecová

Hlucké hospody a jejich hostinští – 2. část

Doba před rokem 1989

Hospoda u Šumpolců

Rodina Otakara Konečného staršího se musela přestěhovat, protože kapelník Martin, mladého Oty strýček, prodal dům naproti dnešnímu MěÚ cukráři Borýskovi. Šli do nájmu do domu Mitáčků. (Dnes tam bydlí Václav Hájek.) V roce 1940 ukončil nájem hospody pan Vávra Soviš, a tak si pan Otakar hospodu pronajal. Když nebyli v hospodě, tak museli trochu hospodařit. Na Šumpolcovo se tak přestěhovali i se svým hospodářstvím, z něhož byl nejdůležitější kůň. Koníka rodina využívala nejen na hospodářské práce, ale také na dovoz piva z Uherského Brodu z Janáčkového pivovaru a také v době, kdy sekali v zimě led. Jako mladý chlapec si pamatuje Ota, jak jezdíval s koníkem na sodovky do Uherského Ostrohu do sodovkárny ke Kůsákům. Doba, kdy si hospodu pronajali, nebyla vůbec příznivá. Byla válka a peněz moc nebylo. Bída byla i u sedláků, takže sedláčtí chlupci, když si chtěli dát pivo, přinesli nějaké naturálie (vejce). Pan Ota někdy zabil někomu prase, čímž si rodina zlepšovala svoji životní úroveň. Bylo to však za Německa velmi nebezpečné, protože Němci zavedli přísný zákaz zabíjení na černo pod trestem smrti. Několik lidí to smrti také odneslo. Tato hospoda nebyla nějak moc výdělečná. To hospoda na Obecním, i když tam chodili chudobnější lidé, dávala větší výdělek. Byla to však také jiná doba. Ke konci války se situace trochu zlepšila, protože se v Hluku začaly dělat dřevěné misky, což byl výdělek, který některým Hlučanům pomohl. Lepší na tom byli i sedláčtí kluci, protože rodinám

se začalo dařit. Když měli nějakou korunu, daly se hrát hazardní hry, jako bylo očko. Vznikali i noví živnostníci, jako Šimon papučář, cementárna Míšek, nucený výsek Šimčík. Řezník Šimčík byl také nejlepší hráč v tomto hazardu. Měl štěstí a dovedl také předvídat, takže hodně vyhrával. Řezník Šimčík to měl do hospody u Šumpolců jen přes cestu, proto tam byl denní host. Začalo se dařit i panu Otakarovi. Mohl si zakoupit motorku a dodávku, takže si dopravu obstarával sám. V místech prvního poschodí (dříve tam byla obuv, nyní je tam holičství a majitelem je Vladimír Šumpolec mladší, který to pronajímá) byl sál, kde se dělaly tancovačky. Mladý Ota použil radiogramofon, který zakoupili v době, když byli na Obecním. V tomto sále se odehrála také rodinná tragédie rodiny Konečných, protože z okna vypadl tříletý synek a spadl na kámen. Následkem toho maličký Pavel zemřel. Jak už jsem se zmínil, tak koníka používali také k převozu ledových kvádrů, které se nasekaly v potoce Okluka nad splavem. Toto dělali hlavně sedláčtí kluci, kteří měli speciální sekery, kterými led sekali, potom je háky vytáhli na břeh. Tady je pak ještě rozsekali na kostky, dali do beden a koník je odvezl k hospodě. Pro kluky to byl vždycky velký obřad. Led se pak shodil do ledovny, osolil se a přikryl slámou. V letních měsících pak mladý Ota chodil do ledovny pro led, aby se pivečko dobře zchladilo. Sudy byly ve sklepě a pomocí vzduchu se pak pivo čepovalo nahoru k pípě. Vzduch se do potrubí vháněl zařízením, které bylo podobné stroji na řezání sečky. Kvalita piva byla velmi lahodná a také velmi dobře bylo pivečko chlazené. Na Obecním se to takto nedělalo, protože tam byl jenom malý sklípek, který nebyl tak kvalitní, takže také technologie

čepování piva byla jiná. V Hluku se hospodě říkalo „U Otů“, tam, kde je dobré pivo. Ještě je třeba připomenout, že se zde nehráli jenom karty, ale že se zde hodně zpívalo. Sedláčtí kluci z městečka, Šimčík-Jedinák, Svadbík, Jan Polášek, Ratajský pošťák, Nemrava Jan-Brmba a Vávra Štefaník-Šroťák, byli takovým prvním mužským sborem v Hluku. Sál si pronajímal Šimon Šimčík, který tady trénoval s mladými muzikanty, což byla velká konkurence pro staré, které vedl Otův strýc Martin Šimčík.

V roce 1949 došlo k redukci hospod, hospoda se zavřela, a proto pan Otakar musel jít dělat na statek traktoristu. Dále

zde bydleli v nájmu až do roku 1957. (Stavět začali v roce 1954, v dnešní ulici Družstevní.)

A ještě jedna zajímavost z hospody u Šumpulců. Hospoda byla asi hodně stará, protože se traduje o ní něco zajímavého. Jedná se o Jana Amose Komenského. Ten, když jezdil do Strážnice z Uherského Brodu, zastavoval se v hospodě na občerstvení. Dlouho tam byl stůl (možná je někde v majetku rodiny Šumpulcové), u kterého náš slavný předek, Učitel národů, sedával. Zmínka o této události je i v mé knize Hlucké vzpomínání II., kde na tuto věc vzpomíná paní Marie Směšná-Šumpulcová.

Hospoda a vinárna u Pivnických

Na rohu ulice Hliníky stojí do dnešní doby dům, ve kterém bydlí rodina Turčinkova a Stodůlkova. Tento dům postavil před 2. světovou válkou hlucký podnikatel pan Antonín Pivnický (1910–1980). Zároveň když už stavil tento objekt, počítal s tím, že tady bude nějaké restaurační zařízení podobné tehdejší době. Pan Pivnický pracoval ve Zlíně, ale cesta do Zlína denně autobusem nebyla v této době vůbec jednoduchá. Hlavně v zimě nebyly cesty upraveny, prohrabány, a tak často museli autobusy nedokonalé kvality tlačit. To hrozně pana Pivnického štvalo, proto se rozhodl pro zbudování hospody a vinárny. Tak je to vidět i na dobových fotkách. Hospoda to byla v této době velmi veselá, scházeli se zde většinou občané z horního konce, ale sem tam sem zabloudil i člověk z dolního konce (na fotkách jsou to pan Huspenina – řezník a pan Galda s harmonikou – holič). Veselo bývalo zvláště tehdy, když zde seděli pan František Kožík ze Zamlýní a pan Antonín Hájek. Vchod do hospody byl v místech, jak je nyní vstup do obývacího prostoru rodiny Turčinkové. Když se vešlo dovnitř, hned naproti byl výčep, uprostřed místnosti kulečník a dokola pak stoly.

Hlavní výčepní byla paní Pivnická, protože její manžel

měl mnoho jiných aktivit. (Kromě jiného měl i dřevovýrobu v místech, kde nyní bydlí Liba Nemravová, dříve tam bydlel bratr pana Pivnického, pan Ludvík Nemrava.) Sortiment v hospodě odpovídal tehdejší době. Čepovalo se pivo, nalévalo se víno a likéry a k jídlu se ohřívala uzenina, dále se podával krájený salám a tlačěnka. Prodával se také sifon ze zvláštních lahví, které dodávaly Sodovkárny z Uherského Hradiště. Když procházela Hlukem válka a vyhazovaly se mosty, byla stavba staticky tak narušena, že se dům musel z větší části opravit. V místě, kde dnes stojí garáž, měl obchod pan Mikéska, známý hlucký obchodník. Když byla manželka Franty Turčinka, Helena, větší dítě, stačila už lidi v hospodě obsluhovat sama. Dnes to tvrdě postihují zákony. Když chodila paní Helena do třetí třídy, tak se rodina přejmenovala z Nemravů na Pivnické. Hospodu rodině Pivnické zavřel režim na začátku 50. let, dřevovýrobu o 2 roky později. Tímto skončila na dlouho dobu hospoda na horním konci. Toto napravil až synovec pana Pivnického, Josef Kadlčík, který otevřel hospodu „U Plynařů“. I ta je však v dnešní době zavřena.

**Podle vzpomínek Františka Turčinka zpracoval
Antonín Zlinský**

Atlet Jarda Soviš – účastník Vasaloppet 2019

Jaroslav Soviš pochází z Hluku, narodil se v roce 1963 v nemocnici v Uherském Hradišti. Už coby malé děčko vynikal ve školce rychlostí a obratností. Na základní škole v Hluku patřil mezi nejlepší sportovce školy. Jeho jméno možná někteří znáte ze školních tabulek – je rekordmanem v běhu na 60 m, 100 m a ve skoku dalekém. Od mládí hrával také fotbal. Nejdříve v obraně, později byl postrachem soupeřových obránců, hlavně díky své rychlosti. V 6. třídě šel na přespolní běh do Ostrožské Lhoty, kde závod vyhrál, postoupil do okresního kola a od této doby se začal věnovat atletice. Prvními krůčky atletiky jej vedl zkušený trenér, vytrvalec, Dušan Dobeš. Ze Základní školy v Hluku odešel do bývalého Gottwaldova (dnes Zlína), kde trénoval ve vrcholovém středisku mládeže TJ Gottwaldov a byl členem mládežnických reprezentačních družstev. Odtud odešel do pražské Dukly a specializoval se na běh na 100 metrů a skok daleký. Trénovali jej bývalý reprezentant ve skoku dalekém Václav Fišer a Jan Leitner. Vydřel zde 5 let a dostal se i do širšího kádru reprezentace ČSSR. Jeho nejlepší výkon v dálce je 779 cm, v běhu na 100 m pak 10,91 vteřiny. Po 5 letech v Dukle ze zdravotních důvodů skončil, odstěhoval se i s rodinou zpět do Hluku, ale ještě rok dojížděl závodit v dálce za Vysoké školy Praha.

V Hluku se začal věnovat zase fotbalu. Nastupoval za hlucké áčko, většinou v útoku. Díky své rychlosti byl stále schopný soupeřům utéct a střílet góly. Kolem roku 1990 ukončil svoji sportovní aktivní činnost. Kondici si udržoval nejdříve hraním za hlucké béčko a potom jízdou na kole, lyžováním, plaváním. Společně s manželkou Zuzanou podniká od roku 2002 se švédskou firmou Oriflame. Je to firma, která mimo jiné vede lidi plnit si své sny. A právě v loňském roce v létě jej oslovil ředitel této firmy, jestli by neměl zájem účastnit se Vasova běhu ve Švédsku. Jedná se o nejmasovější dálkový závod na běžkách na světě. Uběhnout 90 km je pro každého účastníka velmi prestižní událostí a on to věděl již z dřívějších ročníků. Ředitel chtěl poslat skupinu 10 lidí, ale všech 10 lístků

nesehnal, tak Jara z nominace vypadl. Cca dva měsíce před startem závodu se mu podařilo sehnat zbytek lístků, a tak se zeptal Jary, zda chce jet. Jara samozřejmě s radostí souhlasil, i když věděl, že na přípravu už není tolik času. V létě však hodně jezdí na kole a v zimě zase hraje rekreačně hokej již více jak 10 let. Když se k tomu přičte skvělá fyzická kondice vytvořená v mládí, tak samozřejmě na toto pozvání kývnul. Zhruba dva měsíce před startem napadl sníh, proto mohl Jara začít trénovat v blízkosti domova. Trénoval na běžecké trati v Nové Lhotě pod Javořinou, kde byly v této době velmi dobré podmínky na běžky. Jeden víkend byl také trénovat na Štrbském plese v Tatrách a jeden víkend zajel zase posílit svoji kondici do Nového Města na Moravě. Za tuto dobu naježdil zhruba 250 km. Co je to však proti jiným, kteří měli naběháno i 1000 km.

28. února 2019 odjížděl do Švédska do města Mora. S sebou si vzal veškerou lyžařskou výbavu a vlakem se vydal do Prahy. Odtud pak letěli do hlavního města Švédska, Stockholmu. Tady si půjčili auto a vydali se na cestu do městečka Mora. V More měli pronajatý rodinný dům pro 10 lidí. Když se zabydleli, tak si ještě v pátek i v sobotu zatrénovali. V sobotu odpoledne si nechali profesionálně namazat lyže, což nebylo vůbec laciné. Zaplatili za to stejnou sumu, jako za cestu

letadlem z Prahy do Stockholmu.

V neděli ráno vstávali ve 3.00 hodiny a autobusem se přepravili do místa startu, městečka Sälen. Na startu letošního ročníku Vasova běhu stálo 14 800 účastníků a Jara byl jako nováček zařazen v 10., poslední startovací skupině. Na startu čekal asi 1 hodinu, než se vydal na těžkou a dlouhou trať. To bylo 8.00 hodin ráno. Když závodníci uběhli asi 500 metrů, tak se trať zužovala. Toto zúžení mělo za následek, že tady Jara čekal jeden a půl hodiny, než se mohl naplno rozběhnout. Po každých přibližně 10 kilometrech byla občerstvovací stanice, kde se podávala teplá voda, borůvková polévka a k jídlu pečivo, podobné našim koblížkům. Po uběhnutí 51 km Jara upadl, odřel

si obličej, rozbil nos a natrhl sval. V tento moment myslel, že pro něho závod skončil. Hlavou se mu honily různé myšlenky, nevěděl, jak to dopadne. Myslel ale na to, jak se dostat do následující občerstvovací stanice vzdálené asi 5 km, odkud by ho odvezl sběrný autobus. Během této doby si ale srovnal myšlenky a zvítězila jeho touha doběhnout. Jedna zajímavost: mazání, které stálo tolik peněz, nebylo k ničemu, protože do rána a také během závodu, napadlo hodně čerstvého sněhu. A to bývá pro všechny problém. Zbytek mnoha kilometrů, které byly před ním, závodil sám se sebou a svým zraněním. Když dojel do cíle, byl unavený, ale šťastný. Jeho první slova po závodu zněla: „Závod to byl těžký, ale myslel jsem, že to bude ještě horší.“ V letošním ročníku do cíle doběhlo přibližně 12 500 účastníků. V cíli mu pomohl ředitelem Oriflame, který jej odvedl na ošetřovnu, kde mu očistili obličej od krve a zalepili odřeniny, hlavně však nos. Z ošetřovny odkulhal s dobrým pocitem, že si splnil svůj velký sen. Jeho čas byl 10 hodin 38 minut 46 vteřin.

To stačilo na umístění na 9 131. místo. Zpáteční cesta byla sice únavná, ale radostná z dobře odvedeného výkonu. Letošního ročníku Vasova běhu se zúčastnilo přibližně 250 mužů a 120 žen z České republiky. A jeden z nich byl Jarek Soviš z Hluku. To jsou pro Jaroslava zážitky na celý život. V příštím ročníku by si to chtěl zopakovat. Lístek už má a těší se, že bude startovat z 9. skupiny. A pokud potrénuje, tak v cíli může být daleko lepší.

Tento článek jsem napsal proto, abych širší veřejnost seznámil s mimořádným výkonem sportovce amatéra, Jaroslava Soviše z Hluku.

O tom, že letošní Vasův běh byl náročný, svědčí slova špičky běžeckého lyžování Stanislava Řezáče, jehož slova citujeme: „Vasák je extrém po všech stránkách a byl jím i letos. Už jsem tady leccos zažil, ale sněžení, mlhu, silný vítr, v cíli mokřý sníh anebo takovou záplavu běžců na trati, to tady snad ještě nebylo.“

Tak Jardo, hodně štěstí na Vasaloppet 2020!

Antonín Zlinský

Dušan Tesařík získal titul mistra Evropy!

Na 29. mistrovství Evropy v armwrestlingu v řeckém Loutraki získal borec hluckého oddílu zlato na pravou ruku, ke kterému přidal bronz na levačku! Dokonale tak zopakoval dva roky starý úspěch z polských Katowic, kde dosáhl navlas stejného výsledku. Řeckého šampionátu se zúčastnilo 1000 reprezentantů ze třiceti zemí a Hluk reprezentovali ještě Martin Zábojník a Jaroslav Štůsek. Dušan Tesařík dosáhl životního úspěchu v kategorii Masters nad 100 kg.

Karel Bojko

Kuželkářský oddíl

Kuželkářský oddíl TJ Spartak Hluk se po krajské soutěži 2018/2019 umístil na 2. místě za TJ Zbrojovka Vsetín, z celkového počtu 11 družstev. V jednotlivcích se na 1. místě umístil náš hráč Ondřej Kelíšek z Uh. Brodu s nejlepším průměrným hodem 429,83 sražených kuželek na 100 hodů sdružených. Na 4. místě se umístil Ludvík Jurásek se 426,62 průměr. hody a 16. místo obsadil Zdeněk Kočíř.

Eva Kyseláková

**Máte staré videokazety – negativy – diapositivy?
Nemáte je na čem přehrát?
Chcete je archivovat?**

foto - video servis

Josef Kotačka

provádí:

• převod videa z VHS, VHS-C, Mini DV, Hi-8, Video-8 a SD karet na DVD

• skenování fotografií
• skenování diapositivů a negativů
• přehledné rozřídění do složek a uložení na CD nebo DVD dle přání zákazníka

737 269 379

kotacka.josef@seznam.cz

Na Přídělech 1429, Hluk

Více informací na:

www.videoservisjk.cz

www.mestohluk.cz

Hledáme dům v této lokalitě i k rekonstrukci.

Nabídněte na tel. 604 124 590.

Děkuji

Úklid mycím automatem pro muže/ženy – Hluk, od 17tis./měs., aj.

Úklidová společnost nabízí pozici
pro muže/ženy od 18 let.

Jedná se o úklid strojním – mycím automatem.

Místo: Hluk

Směnnost: ranní: 6:00 – 14:00, odpolední: 14:00 – 22:00
hod.

Mzda: od 17 000,-Kč/měs.

* příspěvek na stravné v místě výkonu práce

Nástup: možný ihned

Bližší informace poskytneme telefonicky nebo u osobního
pohovoru.

Kontakt: hluk@mwdias.com, tel: 724 621 549.

Ing. Vladimír Vaculík

VACULÍK
Reality UB

Znalecká činnost

- zpracování znaleckých posudků a odhadů v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí.

Realitní činnost, správa a údržba nemovitostí

- zpracování Prohlášení vlastníka, Smlouvy o výstavbě, Dohody podílových společníků a zrušení podílového spoluvlastnictví,
- vyhotovování kupních smluv, Darovacích smluv a dalších
- zápisů nemovitostí a práv do katastru nemovitostí, nájemní a podnájemní smlouvy nemovitostí, kalkulace úhrad a vyúčtování služeb spojených,
- založení a správa společenství vlastníků jednotek (SVJ), a správa domů s vlastníky jednotek,
- zprostředkování nákupu, prodeje, nájmu a podnájmu nemovitostí.

Developerké projekty pro stavební firmy – návrhy řešení objektů, příprava pro
prodeje a pronájmy, provoz a správa developerkých projektů.

Stavebně technická činnost pro občany a právnické osoby.

Adresa: Nerudova 335, 688 01 Uherský Brod
Kancelář: Nerudova 186, 688 01 Uherský Brod
tel. +420 734 279 006

web: www.vaculik.cz
e-mail: vaculik@seznam.cz
datová schránka: cslavick

SOCIÁLNĚ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBY PRO RODINY S DĚTMI

Služba podporuje šťastný život rodin
s dětmi do 18 let věku a směřuje ke zlepšení
jejich sociální situace.

POMÁHÁME RODINÁM

- s dětmi se zdravotním postižením
- ohroženým sociálním vyloučením

SLUŽBA JE POSKYTOVÁNA ZDARMA!

Služba je realizována na území obce
s rozšířenou působností Uherské Hradiště.
Individuální přístup ke každé rodině,
mlčenlivost a diskretnost.

SLUŽBA POSKYTUJE

- základní sociální poradenství, poradenství
v oblasti sociálních dávek
- pomoc při řešení obtížných životních situací
- pracovní výchovnou činnost s dětmi
- pomoc rodičům při školní přípravě dětí se
specifickými potřebami (dysgrafie, dyslexie,
hyperaktivita, autismus atd.)
- nácvik vedení domácnosti, hospodaření

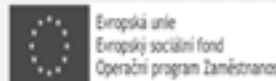
- pomoc při výchovných problémech
- jednání se školou, lékařem
- doprovod při vyřízení na úřadech
- pomoc dobrovolníků přímo v rodinách
- jednorázové společenské akce pro rodiny
s dětmi
- pomoc se zprostředkováním zaměstnání

DOBŘÍ ŽIVOT VAŠÍ RODINY, TO JE NÁŠ CÍL!

KONTAKT

Tele 736 428 883
e-mail: sluzba@uherskypomoc.cz
Malbánská pomoc, o.p.s., Centrum Uherské Hradiště
Studentů náměstí 1531, 686 01 Uherské Hradiště
www.uherskypomoc.cz

TERÉNNÍ ODLEHČOVACÍ SLUŽBA sv. HEDVIKY

Charita Uherské Hradiště by Vás ráda
touto cestou informovala o vzniku nové
sociální služby, která zajišťuje pomoc
v sociální péči všem občanům, kteří
v domácím prostředí pečují své blízké a
v této péči potřebují zastoupit nebo si od
péče odpočinout.

Ptáte se, co zajišťujeme?

- Podporu a pomoc
- Odlehčení v každodenní sociální péči
- Časový prostor nejen na odpočinek, ale i k vyřízení si osobních
záležitostí, např. na úřadech, návštěva lékaře apod.

Komu?

- Občanům se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického
onemocnění nebo tělesného postižení od 19 let do vysokého
seniorského věku
- Služba nemůže být ovšem poskytována soběstačným lidem a
nenahrazuje odbornou zdravotnickou péči.

Kde?

- Působíme v rámci okresu Uherské Hradiště

Tuto sociální péči zajišťují kvalifikovaní pracovníci Terénní
odlehčovací služby sv. Hedviky zřízené Charitou Uherské Hradiště.

Bližší informace o možnostech a rozsahu tohoto druhu péče Vám
sdělí vedoucí nebo sociální pracovník na tel. číslech 723 702 153 nebo
731 680 347 nebo webových stránkách Charity Uherské Hradiště.

Pěvně věříme, že s péčí budete spokojeni a rádi využijete
nabízených možností.

Odborné sociální poradenství a pomoc se zvládáním závislosti na alkoholu, drogách, kouření, hazardu aj. nabízí:

Centrum komplexní péče pro hazardní hráče a Terapeutické centrum ve Zlínském kraji

Poskytované služby:

- Psychologická pomoc: poradenství, psychoterapie, zvládání abstinence, doléčování, pomoc v krizové situaci
- Skupinová setkávání
- Poradenství pro příbuzné a blízké osob se závislostí
- Dluhové poradenství – finanční plán, oddlužení aj.
- Sociální poradenství – pomoc s vyřizováním sociálních a trestněprávních záležitostí
- Pomoc při jednání s úřady
- Zprostředkování léčby a dalších návazných služeb, informační servis
- Nabídka preventivních programů (Hra na hraně), besedy, diskuse pro žáky ve školách, rodiče žáků aj.

Služby jsou poskytovány bezplatně

Pracoviště Zlín: Přítné 86, Zlín 760 01, tel. 778 417 681 – vedoucí TC; 777 478 088 – vedoucí CKP
777 293 960 – terapeut, 775 426 989 – terapeut, 775 882 540 – dluhová poradkyně

Pracoviště Kroměříž: Velehradská 625/4, (Hanácké náměstí, 1. patro po levé straně), tel. 778 417 681

Pracoviště Uherské Hradiště: Šromova 145 (v budově Kontaktního centra, bývalá „Almara“), tel. 777 478 088

e-mail: terapie.zk@podaneruce.cz; gambling.zk@podaneruce.cz
www.podaneruce.cz www.gambling.podaneruce.cz

Matice svatoantonínská zve všechny na pěší pouť

Svatý Antonínek - Velehrad (cca 24 km)

Naše společné putování začneme
4. července 2016
v kapli sv. Antonína nad Blatnicí.
Jako obvykle nás čeká
společná modlitba, zpěv...

Projdeme společně
Svatou bránou milosrdenství

Zváni jsou poutníci jakéhokoli věku!
Trasu lze zvládnout i s kočárkem.

Program:

5:50 možnost odevzdání věšáků zavazadel, které se převezou na Velehrad (spacák, karimatka,...)
6:00 společná modlitba a odchod
oběd z vlastních záloh
15:10 Růžencová cesta, (zastavení č. 16) - spojení s poutníky ze směru Sv. Hostýn
16:00 mše svatá v bazilice
po mši svatě následuje individuální program

Nabízí se možnost účasti na koncertu Lidí dobré vůle a na mši svatě následující den.
Nocleh na Velehradě ve vlastním spacíku a karimatce (80 Kč/os). V případě zájmu se nám prosím přihlašte.
Další informace můžete získat na adrese: matice.svatoantoninska@seznam.cz, nebo tel. 731 402 196

Každý poutník jde na svou vlastní zodpovědnost!

www.antoninek.cz, www.farnost-ostrozka-lhota.cz

Svatovavřinecké hody v Hluku

Předběžný program

9. – 11. srpna 2019

PÁTEK – 9. SRPNA

Koncert písničkáře Samsona Lenka 19:00 – 21:00

– park u tvrze

Zábava se skupinou Merlin 21:00 – park u tvrze

Beseda u cimbálu s CM Babica – památkové domky

SOBOTA – 10. SRPNA

Košt vína od 10.00 – nádvoří hlucké tvrze

Dětské folklorní odpoledne – park u tvrze

Večerní zábava s DH Šarovec a skupinou Fragment

– park u tvrze

Disco – tenisové kurty

NEDĚLE – 11. SRPNA

Poznej svého souseda – pořad organizovaný Michaelou

Beníčkovou a Foodfestival v režii Michaely Habartové

– odpoledne u tvrze

Zábava se skupinou Western 18:00 – 21:00 – park u tvrze

Doprovodný program

Výstava hluckých autorů – 9. – 11. srpna

– Obecní restaurace

Změna programu vyhrazena

Město Hluk, Sport Hluk a TJ Spartak Hluk zvou všechny děti a rodiče na

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE PRO DĚTI

Sportovní hala a stadion v Hluku

Pátek 21.6.2019 15:00 - 19:00

15:00 - 16:15 Sportovní hala:

- dovednostní soutěže o ceny (basketbal, florbal, jóga, judo, stolní tenis, volejbal)

16:30 - 19:00 Stadion:

- 16:30 slavnostní otevření rekonstruovaného stadionu

- 16:45 běh na 400 metrů se starostou města

- 17:00 vystoupení hluckých mažoretek

- 17:15 workoutová exhibice

- 17:30 dovednostní soutěže o ceny (atletika, canyoning, fotbal, workout)

- soutěže pro rodiče, malování na obličeje, skákací hrad, dětská diskotéka

občerstvení zdarma
pro všechny!

Vítání občánků 1. června 2019

Agáta Mančíková

Cyril Antonín Dufka

Filip Hlůšek

Gabriela Kadlčková

Karen Marie Král

Tobiáš Dula

Zoe Fusková

Foto: Eva Malůšková

U nás v pravěku

Ohlédnutí za premiérou divadelní hry U nás v pravěku v podání divadelního spolku Bumbác.

Foto: Ludvík Lečbých a Tomáš Mátl